

ஒரு நகரத்து மனிதனின் புலம்பல்

சு.எ. ஓய்வுப் படைப்பாளி
2008

வ.ந.கிரிதரன்

ஒரு நகரத்து மனிதனின் புலம்பல்

வ. ந. கிரிதரன்

ஒரு நகரத்து மனிதனின் புலம்பல்

பதிவுகள்.காம்

'அனைவருடனும் அறிவினைப் பகிர்ந்து கொள்வோம்'

www.geotamil.com | www.pathivukal.com

தலைப்பு	: ஒரு நகரத்து மனிதனின் புலம்பல் oru nagarathu manithanin pulambal
ஆசிரியர்	: வ.ந. கிரிதரன் (V.N. Giritharan)
மொழி	: தமிழ் (Tamil)
பதிப்பு	: முதல் பதிப்பு ஜூன் 2023 First Edition: July 2023
உரிமை	: கலைச்செல்வி கிரிதரன் (Kalaichelvi Giritharan)
பக்கம்	: 96
விலை	: ரூ. 250/-
பதிப்பாளர்	: பதிவுகள்.காம் (pathivukal.com)
வாட்ஸ் அப்	: +1 647 785 3760
மின்னஞ்சல்	: girinav@gmail.com
இணையத்தளம்	: www.geotamil.com www.pathivukal.com
நூல் வடிவமைப்பு	: காலச்சுவடு பப்ளிகேஷன்ஸ் (பி) லிட்., 669 கே.பி. ரோடு, நாகர்கோவில் 629 001.
தொலைபேசி	: 9677778863
மின்னஞ்சல்	: publications@kalachuvadu.com
அட்டை வடிவமைப்பு	: பிரவீன்
அச்சாக்கம்	: Adyar Students xerox Pvt. Ltd., No. 275 Habibullah Road, Triplicane high Road, Opp Triplicane Post Office, Triplicane, Chennai 600005
ISBN	: 978-0-9865262-3-7

என் எழுத்துலகப் பரிணாம வளர்ச்சிப் படிக்கட்டுகளில் இலங்கைத் தமிழ் முற்போக்கு இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவரான அறிஞர் அ.ந. கந்தசாமியின் எழுத்துகள் முக்கிய பங்காற்றியுள்ளன. அவரது மானுட உளவியல், மக்கள் இலக்கியம் பற்றிய எழுத்துகள் முக்கியமானவை. அவருக்கு இந்நூலைச் சமர்ப்பணம் செய்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

பொருளடக்கம்

<i>என்னுரை</i>	9
1. விருட்சங்கள்	11
2. விண்ணும் மண்ணும்	13
3. சொப்பன வாழ்வினில் மயங்கி...	15
4. ஓட்டகங்கள்	17
5. ஆனை பார்த்தவர்	18
6. குதிரைத் திருடர்களே! உங்களுக்கொரு செய்தி	20
7. காலவெளி மீறிய கவிஞன்	21
8. நவீன விக்கிரமாதித்தனின் 'காலம்'	23
9. இயற்கைத்தாயே	25
10. ஆசை	26
11. எழுக அதிமானுடா	27
12. எங்கோ இருக்கும் கிரகவாசிக்கு...	29
13. 'காலவெளிக்காட்டி' வல்லுனன்	31
14. காலவெளிப் பயணியின் நெடும் பயணம்	33
15. காலவெளி மீறிய கவிஞனடி கண்ணம்மா	35
16. காலவெளிச்சித்தனின் மடலொன்று	37
17. மின்னலே! நீ மின் பின்னியதொரு பின்னலா	39
18. காலவெளிக் கைதிகள்	41
19. இயற்கையே போற்றி	43
20. தனிமைச் சாம்ராஜ்யத்துச் சுதந்திரப் பறவை	44
21. அதிகாலைப் பொழுதுகள்	45
22. இரவு வான்	47
23. சுடர்ப்பெண்கள் சொல்லும் இரகசியம்	48

24. இருப்பொன்று போதாது இருத்தல் பற்றியெண்ணி இருத்தற்கு	49
25. ஒரு நகரத்து மனிதனின் புலம்பல்	50
26. பேய்த்தேர்	52
27. இருப்புமென் தாரகமந்திரமும்	53
28. மின்னற்சுடர்	54
29. சக்தி மகாத்தமியம்	56
30. ஐன்ஸ்டைனும் நானும் (ஒரு பிதற்றல்)	58
31. நாற்பரிமாண ஓவியக் கூறுகள் நாம் கண்ணம்மா	60
32. எமக்கும் கீழே தட்டையர் கோடி	62
33. மாநகரத்துப் பெருமழை	64
34. அறிந்தால் அறிவியடி அருவியே கண்ணம்மா	66
35. குருமண்காட்டு நினைவுகள்	67
37. முயலின் கால்கள்	71
38. மகா புலவரும் மகா கவிஞரும்	73
39. முகமூடிகளின் உலகில்	74
40. கொரோனா சூழ் இரவொன்றில் நகர்வலம்	76
41. மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை: பேர்ஸி பிஷ் ஷெல்லியின் காதல் தத்துவம் (Love's Philosophy)	78
42. மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை: பைரனின் என் இனிய மேரி ஆனுக்கு	79
44. தாயே! தாயே! என்னிருப்பில் உன்னிருப்பறிந்தேன்	81
45. ஞாயிறு போற்றுவோம்! ஞாயிறு போற்றுவோம்	83
46. நள்யாமப்பொழுதொன்றில் . . .	84
47. கனவுக் குதிரைகள் (Dream Horses)	85
48. எனது விடுதி	89
49. கோடைப் பல்லி	90
50. பனி உறைந்த ஆற்றின் மீது நடத்தல்	91
51. முதல்	92
52. அவளது தலைமயிர்	93
53. கரும் பாத மொழி	94

என்னுரை

2000ஆம் ஆண்டிலிருந்து ‘அனைவருடனும் அறிவினைப் பகிர்ந்து கொள்வோம்’ என்னும் தாரக மந்திரத்துடன் *பதிவுகள்* இணைய இதழை வெளியிட்டு வருகின்றேன். முதன்முதலாகப் *பதிவுகள்.காம்* என்னும் பெயரில் பதிப்பகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இந்நூல் வெளியாகின்றது. *பதிவுகள்.காம்* வெளியீடாக ஏற்கனவே மின்னூல்கள் பல வெளியாகியுள்ளன. அச்சுருவில் வெளியாகும் முதல் நூல் இதுதான். எதிர்காலத்தில் மேலும் பல நூல்கள் *பதிவுகள்.காம்* வெளியீடாக வெளிவருவதற்கான முதற்படி ‘ஒரு நகரத்து மனிதனின் பாடல்’ என்னுமிக் கவிதைத் தொகுப்பு. இதிலுள்ள கவிதைகள் *பதிவுகள்*, *திண்ணை* இணைய இதழ்கள், தாயகம் (பத்திரிகை/சஞ்சிகை, கனடா) ஆகியவற்றில் வெளியாகியவை. இருப்பு பற்றிய அறிவுத்தேடல் எனக்கு எப்போதுமுண்டு. அதை இத்தொகுப்பிலுள்ள ‘காலவெளி’ பற்றிய கண்ணம்மா கவிதைகள் வெளிப்படுத்தும்.

இது எனது இரண்டாவது கவிதைத்தொகுதி. முதலாவது தொகுதியான *எழுக அதிமானுடா!* (1992) ஏற்கனவே கனடாவில் மங்கை பதிப்பக வெளியீடாக வெளியாகியுள்ளது. இக்கவிதைகள் பற்றிய உங்கள் கருத்துகளை அறிய ஆவலாகவுள்ளேன். girinav@gmail.com என்னும் மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு உங்கள் கருத்துகளை எழுதுங்கள்.

வ.ந. கிரிதரன்

விருட்சங்கள்

திக்குகளெங்கும் ஓங்கி வளர்ந்த விருட்சங்கள் !
எண்ணிலடங்கா விருட்சக் காட்டினுள்
தன்னந்தனியாக
நடந்துகொண்டிருக்கின்றேன்.

வனமெங்கனும் கவிந்து கிடக்குமொரு
மோனம்.

கோடை வெயிலின் சுட்டெரிப்பில்
தகித்துக் கிடக்கும் விருட்சங்கள்
தகிப்பினை வாங்கித் தரும்
தண்மையின் கீழ் என் பயணம்
தொடரும்.

அமைதியான, ஆரவாரமற்ற
பெருந்தியாகம்!
பலன் கருதாப் புரியப்படும்
பணி!

எத்தனை விந்தையான உயிரினங்கள் !
அத்தனைக்குமோர் ஆதரவு!
அரவணைப்பு!

ஓங்கிய விருட்சங்களுக்குள்
ஒரு கோடி பிரிவுகள் ! ஆயின்
ஒற்றுமையாய் ஒருமித்தவை தரும்
தண்நிழல்!

பிரமிப்பில் தொடருமென் பயணம்.

ஆறறிவு பிளந்து வைக்கும் மண்ணில்
கீழறிவின் பேரறிவு!

நன்மைக்காய்த் தனை மறக்கும்
இன்மனத்தினிருப்பிடமாயிவ்
விருட்சங்கள்!

தமையழித்த போதும்
தண்தரும் விருட்சங்கள்!

விண்ணும் மண்ணும்

விரிந்து கிடக்குமிந்த விசம்பு
ஓர் உளவியல் நிபுணரைப் போல்
பலருக்கு அறிவுரை பகரும் அதிசயத்தினைப்
பார்த்து ஒவ்வொரு முறையும்
அதிசயித்துப் போகின்றேன்.

‘வானத்தைப் போல்...’
அப்பொழுதெல்லாம் இவ்விதம் நான்
எனக்குள்ளேயே அடிக்கடி சூறிக்
கொள்வதில் ஒரு வித மகிழ்ச்சியில்
பூரித்துப் போகின்றேன்.

இவ்விதமான வேளைகளில் ஒரு மாபெரும்
நூலகத்தினைப் போல் இந்த வானம்
எவ்வளவு விடயங்களைத் தன்னுள்
தாங்கி வைத்திருக்கின்றதென்பதை
உணர்ந்து கொள்கின்றேன்.
கற்பதற்கெவ்வளவு உள.
கற்பதற்கெவ்வளவு உள.
காலவெளி நூலகத்தில்தான்
கற்பதற்கெவ்வளவு உள.

அளவுகளுக்குள்ளிருந்து
ஆகாயம் பார்க்கும் மண்பார்த்து
அப்பொழுதெல்லாம் இந்தவான்
தனக்குள் நகைத்துக் கொள்ளுமோ !

அப்பொழுதெல்லாம் கீழ்கண்டவாறு
நினைத்துக் கொள்வேன்:
‘படைகளுக்கள்ளோரிருப்பு! மேலும்
படையெடுப்பெதற்கு?’

ஆகாயத்தின் இயல்புகளில் சில:
அகலம்! விரிவு!
அவை சூறும் பொருளெம்
அகம் உணர்தல் சாத்தியமா?
'அகத்தின் விரிவில், அகலத்தில்
மண்ணிலின்பம்! அட மானுடரே!'

தன்னியல்பினுள் விடைபொத்தி வைத்திருக்கும்
விசம்பு மண்ணின் கேள்விகள்
அனைத்துக்கும்.
விண்ணிலிருந்து மண்
கற்பதற்கு நிறைய உள.
கற்பதற்கு நிறைய உள.

சொப்பன வாழ்வினில் மயங்கி...

இரவில் மட்டும் பூத்திடும் தாமரைகளா !
யார் சொன்னது வருடத்தில் ஒரு முறைதான்
கார்த்திகைத் திருவிழா வருமென்று ?
இங்கு ஒவ்வொரு இரவும் திருவிழாதானே ?

யார் சொன்னது நட்சத்திரங்கள் கொட்டிக் கிடப்பது
விண்ணில் மட்டும் தானென்று ?
இந்த மண்ணிலும் தான்.

சுடர்களை மறைத்தன நகரத்துச்
சுடர்களே.
மரங்களை மறைத்தன நகரத்து
மரங்களே.

சுடரிழந்த விண்ணை ஈடு செய்யவா
சுடர் கொடுத்திந்த மண்.
நகரத்து மண்.

மரமிழந்த மண்ணை ஈடு செய்யவா
மரம் தந்திந்தவிண்.
நகரத்து விண்.

மண்ணில் வேறுத்ததாலோ
விண்ணில் வேர் பதிக்கவெழுந்தன
இந்த மரங்கள் !

அடைய வந்த புட்கள் புல்லாகிப் போன
விந்தையென்னே !

விரையும் பேராறுகளை, கணமேனும் ஆறுதலற்றோடும்
பெரு நதிகளை நீங்கள் வேறெங்காவது கண்டதுண்டா ?

உங்கள் வேகத்தைக் கண்டு வெட்கப்பட்டுத் தானோ
இருக்கும் ஒன்றிரண்டும் ஓடையாகி ஓரத்தில்
ஓதுங்கினவோ ?

சொப்பன வாழ்வினில் மயங்கி
நகரத்துச் சொப்பன வாழ்வினில் மயங்கி
உனை மறந்தோம் ?
இயற்கை உனை மறந்தோம்.
நாம் உனை மறந்தோம்.

ஓட்டகங்கள்

ஓட்டகங்கள் பாலையினைக் கண்டு

துவண்டு விடுவதில்லை;

தளர்வதில்லை.

வீசும் மணற்காற்றினைக் கண்டு

அஞ்சுவதில்லை.

நீர் தேக்கி, நீண்ட தொலைவினை நாடிப்

பயணிப்பதில் அதிக பிரியம் கொண்டவை அவை.

உளப்புயல்கள் வீசியடிக்கையிலெல்லாம்,

நினைவுச் சழல்களுக்குள் சிக்கும்போதெல்லாம்,

அகக்கடலில் படகுகளையிழந்து

நீச்சலடிக்கையிலெல்லாம்

நான் ஓட்டகங்களை நினைப்பதுண்டு.

ஓட்டகங்களைப்போல் நானிருக்க வேண்டுமென்று

நினைப்பதுண்டு.

எவை கண்டும் தளராத

அவை பற்றி அவ்வேளைகளில் சிந்திப்பதுண்டு.

ஓ! ஓட்டகங்கள்தாம் எத்துணை உடலுறுதி மிக்கவை.

ஓ! ஓட்டகங்கள்தாம் எத்துணை உளவுறுதி மிக்கவை.

ஓ! ஓட்டகங்களைப்போல் நானுமிருக்க வேண்டும்!

ஓ! ஓட்டகங்களைப்போல் வலிமையுடனியங்க வேண்டும்.

சிந்தனையில் மூழ்கிக் கிடக்கையில்

நண்பன் எனை நோக்கினான்; கேட்டான்:

“என்ன யோசனை?”

“ஓட்டகங்கள் அற்புதமானவை” என்றேன்.

ஆனை பார்த்தவர்

சொன்னார் நண்பர்

“சொல்லப்படாதவரிவர்” என்று.

அதற்கு நான் கூறினேன்

“ஆனை பார்த்த குருடர்களிடம்

அதற்கு விளக்கம் கேட்டிருக்கின்றீர்கள்.

அதனால்தானிந்த குழப்பம்” என்று.

“குழப்பமா? என்ன குழப்பம்?”

என்று தலையில் கை வைத்தார் நண்பர்.

“சொல்லப்படாதவர் பற்றிச் சொல்லியிருக்கின்றீர்களே”

“சொல்லியிருக்கின்றேன் சொல்லப்படாதவர் பற்றி.

ஆமாம்! நீங்கள் சொல்லுவது சரியே”

சொன்னார் பதிலுக்கு அவர்.

“அதுதான் கூறினேன் குழப்பமென்று” என்றேன்.

அதற்கும் அவர் “புரியவில்லை” என்று

மீண்டும் தலையில் கை வைத்தார்.

“ஆமாம்! நீங்கள் குழம்பிப் போயிருக்கின்றீர்கள்” என்றேன்.

“ஆமாம். நீங்கள் சொல்லியதால்” என்றார் அவர்.

“சொல்லப்படாதவர் பற்றிச் சொல்லியதால்...”

“சொன்னேன். ஆனால்.”

“சொல்ல வந்ததைச் சொல்லி முடிக்கவில்லையே.

சொல்லுவேன் கேளுங்கள். பின் ஏதாவது

சொல்லுங்கள்” என்றேன்.

“சொல்லுங்கள். சொல்லி முடிக்கும்வரை ஏதும்

சொல்லாமலிருப்பேன்” என்றார்.

“சொல்ல வந்ததென்னவென்றால்..

ஆனை பார்த்த குருடர்கள் பற்றி”

என்றேன்.

“ஆமாம்! ஆனை பார்த்த குருடர்களைப்பற்றி.

அவர்களைப்பற்றிச் சொல்லுங்கள்” என்றார்.

“அவர்களைப்பற்றிச் சொல்ல உண்டு.
 அவர்கள் ஆனை பார்த்த அந்தகர்கள்” என்றேன்.
 “ஆமாம்! அவர்கள் ஆனை பார்த்த அந்தகர்கள்!
 அந்தகர்கள் பார்த்த ஆனையில் இல்லாதவர் அவர்.
 அவர் சொல்லப்படாதவர்” என்றார் அவர்.
 “சொல்லிவிட்டீர்களே! சொல்லப்படாதவரைப்பற்றி” என்றேன்.
 “சொல்லிவிட்டேன் சொல்லப்படாதவரைப்பற்றி. ஆமாம்!
 சொல்லிவிட்டேன்” என்றார்.
 “ஆனை பார்த்தவர் நீங்கள்” என்றேன்.
 “ஆனையைப் பார்த்தவன் நானா”
 அவர் மீண்டும் தலையில் கை வைத்தார்.
 “ஆமாம்! ஆனை பார்த்தவர்தான்.
 அந்தகர்களுக்கு மத்தியில்” என்றேன்.
 சொல்லப்படாதவரைப்பற்றிச் சொல்லியவர்
 சொன்னார்:
 “ஆமாம்! ஆனை பார்த்த அந்தகர்களுக்கு மத்தியில்.
 ஆமாம்! ஆனை பார்த்த அந்தகர்களுக்கு மத்தியில்”
 ஆடினார் அவர். பாடினார். அவர் ஆடியே பாடினார்.
 ஆடினார் அவர். பாடினார். அவர் ஆடியே பாடினார்.
 ஆடினார் அவர். பாடினார். அவர் ஆடியே பாடினார்.
 “ஆமாம்! ஆனை பார்த்த அந்தகர்களுக்கு மத்தியில்.
 ஆமாம்! ஆனை பார்த்த அந்தகர்களுக்கு மத்தியில்.”

குதிரைத் திருடர்களே! உங்களுக்கொரு செய்தி

குதிரைத் திருடர்களே! உங்களுக்கொரு செய்தி.

நானொரு குதிரை வளர்ப்பாளன்.

வியாபாரியல்லன்.

நாணயமான குதிரை வளர்ப்பாளன்..

என்னிடம் நல்ல குதிரைகள் பல உள்ளன.

இருப்பவை அனைத்துமே நல்லவைதாம்.

ஆனால் அவை நொண்டிக்குதிரைகளல்ல.

என்னிடமுள்ள குதிரைகள் அனைத்துமே

என் பிரியத்துக்குரியவை.

அவற்றில் வேறுபாடு நான் பார்ப்பதில்லை.

நான் நொண்டிக்குதிரைகளை வளர்ப்பவனோ,

விற்பவனோ அல்லன்.

இருந்தும் குதிரைத் திருடர்களே!

உங்களின் தொல்லை

அதிகமாகிவிட்டது.

குதிரைத் திருடர்களே! கவனம்.

திருடிய குதிரைகளை வெகு சாமர்த்தியமாக

உங்கள் மந்தையில் கலந்து

விடுவதில் பலே கில்லாடிகள் நீங்கள்.

என்னிடம் நீங்கள் திருடிய அல்லது

திருடப் போகும் குதிரைகள்

நிச்சயம் நொண்டிக்குதிரைகளல்ல.

ஆனால் அவை நல்லவை.

வல்லவையும் கூடத்தான்.

ஆனால் அவை முரட்டுக் குதிரைகள்.

முட்டி மோதவும் தயங்காத

முரட்டுக் குதிரைகள்.

* எழுத்தாளர் லதா ராமகிருஷ்ணன் தொகுத்த சமகால இருமொழிக் கவிதைத்தொகுப்பான 'Fleeting Infinity (VOL 1) (கண்ணேர எல்லையின்மை) அநாமிகா அல்ஃபபெட்ஸ் (Aanaamikaa alphabets) பதிப்பக வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. அத்தொகுப்பில் இதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு இடம் பெற்றுள்ளது.

காலவெளி மீறிய கவிஞன்

கண்ணம்மா !

நேற்று – இன்று – நாளை என்று
காலத்தின் ஒரு திசைப் பயணத்தில்
மீளுதல் சாத்தியமற்றதா? ஆயின்
'அறிவுணர்வு'க்கு அது இல்லை. ஆம்!
அது இல்லை. எது?

ஆம்! அதுதான். அதுதான். ஆம்!
அது இல்லை.

தயக்கமெதுவுமற்று அதனால் தங்குதடையின்றிப்
பயணிக்க முடியும்.

நேற்று – இன்று – நாளை
காலத்தின் அர்த்தமற்றதொரு நிலை
'அறிவுணர்வு'க்குண்டு.

குவாண்டம் நுரையில் கிடக்கும் இருப்பில்
நேரத்துக்கும் அர்த்தமுண்டோ?

அங்கு அனைத்துமே சமகாலத்தில்
இருப்பன. அறிவாயா கண்ணம்மா!
காலமே காலமாகி விட்ட நிலைதான்
குவாண்டம் நிலை. ஆம்! அந்த நிலை.

என் 'அறிவுணர்வு' கொண்டு
என்னால் எங்கும் பயணிக்க முடியும் கண்ணம்மா!
உனக்கது புரியுமா?

காலவெளிச்சட்டங்களைக் தாவிச்செல்லும்
காலவெளிப் பிரபஞ்சத்தில்
காலவெளி மீறிப்பயணிக்க என்னால்
முடியுமடி கண்ணம்மா!

காலதைனை நீ அழகுப்படுத்திய
 காலவெளிச்சட்டத்துக்குள் கூட
 என்னால் இன்றும் பயணிக்க முடியுமடி
 என் 'அறிவுணர்வி'ன் துணைகொண்டு.
 காலவெளியில் ஒரு திசையில் பயணிக்கும்
 பயணங்களை மீறிடும் பக்குவம் அல்லது
 பலம் 'அறிவுணர்வு'க்குண்டு.
 புரியுமா கண்ணம்மா!
 காலவெளியை வளைப்பேன் கண்ணம்மா
 என் 'அறிவுணர்வி'னால் என்றால் நீ
 நகைக்கக்கூடும்
 ஆயின் அதுவோருண்மை.
 நீயும் அறியக்கூடும் அறிவின் துணைகொண்டு.
 காலத்தை வரையறுக்கும்
 ஆம் ஒரு திசையில்
 காலவெளியில் கண்ணம்மா
 காலவெளி மீறிடுதற்கு உதவிடும்
 அறிவுணர்வே! நீ வாழி!
 அறிவுணர்வு மிகுந்து, காலவெளி மீறி,
 காலமழித்துப் பயணிக்குமெனக்கு
 களிப்பன்றி வேறுண்டோ கண்ணம்மா!
 நான்
 காலவெளி மீறிய கவிஞனடி கண்ணம்மா!
 ஆம்!
 காலவெளி மீறிய கவிஞனே நானடி கண்ணம்மா!

நவீன விக்கிரமாதிரித்தனின் 'காலம்'

உள்ளிருந்து எள்ளி நகைத்தது யார்?
ஒவ்வொரு முறையும் இவ்விதம்
நகைப்பதே உன் தொழிலாயிற்று
விரிவொளியில் படர்ந்து கிடக்குமுன்
நகைப்போ, நீ வினைவிக்கும் கோலங்களோ,
அல்லது உன் தந்திரம் மிக்க
கதையளப்போ எனக்கொன்றும் புதியதல்லவே.
இரவு வானின் அடுக்குகளில்
உனது சாகசம் மிக்க
நகைப்பினை உற்றுப் பார்த்திடும்
ஒவ்வொரு இரவிலும்,
நட்சத்திர சுடர்களில்,
அவற்றின் வலிமையில்
உன்னை உணர்கிறேன்.
எப்பொழுதுமே இறுதி வெற்றி
உனக்குத்தான்.
எப்பொழுதுமே உன் காட்டில்
மழைதான். அதற்காக
மனந்தளர்வதென் பண்பல்ல. ஆயின்
உன்னை வெற்றி கொள்ளுதலுமென்
பேரவாவன்று பின்
உனைப் புரிதல்தான்.
ஒரெல்லையினை
ஒளிச்சுடருனக்குத்
தந்து விடும் பொருளறிந்த
எனக்கு
அவ்வெல்லையினை மீறிடும்
ஆற்றலும், பக்குவம்
உண்டு; புரியுமா?
வெளியும், கதியும், ஈர்ப்பும்
உன்னை, உன் இருப்பினை
நிர்ணயித்து விடுகையில்

சுயாதீனத்துடன்
 பீற்றித் திரிவதாக உணரும்
 உன் சுயாதீனமற்ற
 இறுமாப்புக்கு
 அர்த்தமேதுமுண்டா?
 இடம், வலம், மேல், கீழ்
 இருதிசை, நோக்கு கொண்ட
 பரிமாணங்களில் இதுவரையில்
 நீ
 ஒரு திசையினைத் தானே காட்டி
 புதிருடன் விளங்குகின்றாய்?
 உன் புதிர்விழ்த்துன்
 மறுபக்கத்தைக் காட்டுதலெப்போ?
 இரவி, இச்சுடர் இவையெல்லாம்
 ஓய்வாயிருத்தலுண்டோ?
 பின்
 நான் மட்டுமேன்?
 நீ எத்தனை முறைதான்
 உள்ளிருந்து
 எள்ளி
 நகைத்தாலும்
 மீண்டும் மீண்டும்
 முயன்று கொண்டேயிருப்பேன்.
 நீ போடும் புதிர்களுக்கு
 விளக்கம்
 காணுதற்கு
 முயன்று கொண்டேயிருப்பேன்.
 வேதாளங்களின் உள்ளிருந்து
 எள்ளி நகைத்தல் கண்டும்
 முயற்சியில்
 முற்றுந்தளராதவன் விக்ரமரமதித்தன்
 மட்டும்தானா?

* சாகித்திய அகாதெமி (சென்னை) நிறுவனத்தினர் எழுத்தாளர் மாலன் தொகுப்பில் வெளியிட்டிருந்த 'புவி எங்கும் தமிழ்க் கவிதை' (2019) நூலில் இடம் பெற்றுள்ள கவிதை

இயற்கைத்தாயே

போதுமென்றே திருப்தியுறும்
பக்குவத்தைத் தந்துவிடு!
தாயே! இயற்கைத்தாயே! உந்தன்
தாள் பணிந்து கேட்பதெல்லாம்
இதனைத்தான். இதனைத்தான்.
விதியென்று வீணாக்கும் போக்குதனை
விலக்கி விடு.
மதி கொண்டு விதியறியும் மனத்திடத்தை
மலர்த்திவிடு.
கோள்கள், சுடர்களெல்லாம்
குறித்தபடி செல்வதைப்போல்
வாழும் வாழ்வுதனை
என் வாழ்நாளில் வளர்த்துவிடு.
தாயே! இயற்கைத்தாயே! உந்தன்
தாள் பணிந்து கேட்பதெல்லாம்
இதனைத்தான். இதனைத்தான் ...

ஆசை

அர்த்த ராத்திரியில் அண்ணாந்து பார்த்தபடி
அடியற்று விரிந்திருக்கும் ஆகாயத்தைப் பார்ப்பதிலே
அகமிழந்து போயிடுதல் அடியேனின் வழக்கமாகும்.
கருமைகளில் வெளிகளிலே
கண் சிமிட்டும் சுடர்ப்பெண்கள்
பேரழகில் மனதொன்றிப்
பித்தனாகிக் கிடந்திடுவேன்.
நத்துக்கள் கத்தி விடும்
நள்ளிரவில் சித்தம் மறந்து
சொக்கிடுவேன்.
பரந்திருக்கும் அமைதியிலே பரவி வரும்
பல்லிகளின்
மெல்லொலிகள் கேட்டபடி
பைத்தியமாய்ப்படுத்திடுவேன்.
இயற்கையின் பேரழகில்
இதயம் பறிகொடுத்தே
இருப்பதென்றால் அடியேனின்
இஷ்ட்டமாகும்.

○

எழுக அதிமானுடா

‘காங்ரீட்!’ காங்ரீட் ! ‘காங்ரீட்’ சுவர்கள் !
கதிருறிஞ்சிக் கனலுதிர்த்திடுங்
கள்ளங்கரவற்ற வெண்பரப்புக்கள்.
‘சீமெந்து’ சிரிக்கும் நடைபாதைகள்.
அஞ்சா நெஞ்சத் தூண்களின்
அரவணைப்பில்
மயங்கிக் கிடக்கும்
இட வெளிகள்.
வாயுப் படைகளின் வடிகட்டலில்
வடியுமுஷ்ணக் கதிர்கள்.
இடையில் சுழன்று வீசும் வாயுத்தேவன்.
செயற்கையின் தாக்கங்கள் செறிந்திட்ட
படர்ந்திட்ட
இயற்கையின் தேக்கங்கள்.
பனித் துளிகளின் குமிண் சிரிப்பினில்
சிலிர்த்திடும்
புல்வெளிகள் பற்றிய கற்பனைகள்,
கனவுகளில், நீலப்படுதாவின் கீழ்
நிலமடந்தை குளிர்ந்து கிடப்பாள்.
தலைக்கவிழ்ந்து அரவணைக்கும்
விருட்ஷக் கன்னியரின்
இளநகைகள்.
மரங்களில் புல்வெளிகளில் மந்தைகளாகக்
குழுக்களாகக் குகைகளில்
நடுங்கடிக்குமிருண்ட இராவினில்
நடுங்கி மின்னிடுமொளியினில்
மருண்டு கொட்டிடும் மழையினுள்
சுருண்டு
புரியாத பொழுதுகளில்
பதுங்கிக் குடங்கித் தொடர்ந்திட்ட
ஆதிப்பயணங்கள்.
இயற்கையின் தாக்கத்தினுள்
இலங்கிட்ட வட்டங்களில்
மயங்கிக் கிடந்த வாழ்க்கைச்
சக்கரங்கள்.
இனிய
அதிகாலைப் பொழுதுகள் அவை.

எழில் கொட்டிய இன்பப் பொழில்களா ?
விஞ்ஞானத்தின் இறுமாப்பில்
விண்வெளியில் கொக்கரித்து
வீங்கிக்கிடக்கும் மானுடத்தின்
நெஞ்சினிலோ...

ஆ... அந்த அமைதி! அந்த இனிமை!
எங்கே? எங்கே? அவையெல்லாம்
எங்கே? ஐயோ... அவையெல்லாம்
எங்கே போய் அடியோடு தொலைந்தனவோ?
பொறி கக்கும் புகையினில் சுவாசம் முட்டி
புகைநதிட்ட வர்க்கப் போர்களால்
நிலைகுலையும் ககனத்தில்
குண்டுகளின் தாண்டவம்.
அச்சமின்றிப் பறந்த ஆருயிர் நண்பர்களே!
நகை தவள நீந்திச் சுகித்த என்னருமைத் தோழர்களே!
தென்றலணைப்பில் தூங்கிக் கிடந்திட்ட
விருட்சத்துக் குழந்தைகளே!
ஆற்றிவால் நிலைகுலைந்து
நிற்கும் பிரிய சிநேகிதர்களே!
வளர்ச்சி தந்த வளர்ச்சியிலோ...?
விரக்தி! அமைதியின்மை! ஆங்காரம்!
போர்! போர்! போர்!
போரென்றால்... போர்! போர்! போர்!

ஆ...
வளர்ச்சியில் விட்ட வழ்தானென்ன?
வளர்ச்சியில் விட்ட வழ்தானென்ன?
வளர்ச்சியில் விட்ட வழ்தானென்ன?
வழ்தானென்ன? வழ்தானென்ன?
வழ்தானென்ன?

ஆ..அந்த
அமைதி! அமைதி! அமைதி!
அன்பு! அன்பு! அன்பு!
இனிமை! இனிமை! இனிமை!
அதிமானுடரே!
எங்கு போயொளிந்தீர்?
நீர்! எங்கு போயொளிந்தீர்?
நீர்! எங்கு போயொளிந்தீர்?

எங்கோ இருக்கும் கிரகவாசிக்கு ...

எங்கோயிருக்கும் ஒரு கிரகவாசிக்கு...
முகமில்லாத மனிதர்களிற்காகவும்
விழியில்லாத உருவங்களிற்காகவும்
கவிதைத் தூது விடுப்பார். ஆயின், யான்
அவர்களிற்கல்ல நண்பா ! உனக்குத்தான்
அனுப்புகின்றேனிச் செய்திதனை.
உன்னை நான் பார்த்ததில்லை.
பார்க்கப் போவதுமில்லை.
உனக்கும் எனக்குமிடையிலோ
ஒளியாண்டுச் தடைச்சுவர்கள்.
'காலத்தின் மாய' வேடங்கள்.
ஆயின் நான் மனந்தளர்ந்திடவில்லை.
மனந்தளர்ந்திடவில்லை.
மனந்தளர்ந்திடவில்லை.
நிச்சயமாய் நானுனை நம்புகின்றேன்.
எங்கேனுமோரிடத்தில்

நீ
நிச்சயம் வாழ்ந்துகொண்டு தானிருக்கின்றாய்.
ஆம்!
வாழ்ந்துகொண்டு தானிருக்கின்றாய்.
காடுகளில், குகைகளில் அல்லது
சூதற்குளிப்படர்வரைகளில்
உன்
காலத்தின் முதற்படியில்...
அல்லது
விண்வெளியில் கொக்கரித்து
வீங்கிக் கிடக்கும் மமதையிலே..
சிலவேளை
போர்களினாலுந்தன் பூதலந்தனைப்

பொசுக்கிச் சிதைத்தபடி
 அறியாமையில்...
 ஒருவேளை
 அதியுயர் மனத்தன்மை பெற்றதொரு
 அற்புதவுயிராய்...
 ஆயினும் உன்னிடம் நான்
 அறிய விரும்புவது ஒன்றினையே..
 புரியாத புதிர் தனைப் புரிந்தவனாய்
 நீயிருப்பின்
 பகர்ந்திடு.
 காலத்தை நீ வென்றனையோ?
 அவ்வாறெனின்
 அதையெனக்குப் பகர்ந்திடு.
 பின் நீயே
 நம்மவரின் கடவுள்.
 காலத்தை கடந்தவர் தேவர், கடவுளென்பர்
 நம்மவர்.
 இன்னுமொன்று கேட்பேன்.
 இயலுமென்றா லியம்பிடு.
 இவ்வாழ்வில் அர்த்தமுண்டோ?
 இதனை நீ அறிந்தனையோ?
 உண்டெனில் அர்த்தம் தானென்ன?
 சிலர்
 அர்த்தமற்ற வாழ்வென்பர்.
 யான்
 அவ்வாறல்லன்.
 அர்த்தத்தை நம்புவன். ஆயினும்
 அதனையிதுவரை அறிந்திலேன்.
 அதனை நீ அறிந்திடின்
 அதனையிங்கு விளக்கிடு.
 அதுபோதும்!
 அதுபோதும்

○

‘காலவெளிக்காட்டி’ வல்லுனன்

காலவெளிச் சட்டங்களைக் கோத்து
உருவானதிந்த இருப்படி கண்ணம்மா!
இவ்விருப்புமொரு காலவெளிப் படம்
என்பதையுணர்வாயாயடி நீ!
என்னாசையொன்றுள்ளதென்பேன்.
என்னவென்று நீ அறியின் நகைக்கக்கூடும்.
ஒருபோதில் உணர்வுகள் கிளர்தெழுந்த
பருவத்தினொரு போதில்
உனைப்பார்த்த உணர்வுகளுளவே.
அவ்வுணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் காட்சிகளுளவே.
அப்போது கண்ணம்மா! அதிகாலை நேரம்.
ஆடியசைந்து நீ வந்தாய் பொழுதின் எழிலென.
நினைவுள்ளதா? இருக்கிறதெனக்கு.
மார்புற நூல்தாங்கி, முகம் தாழ்த்தி
நடந்து வந்தாய்; அது உன் பாணி.
நிலம் பார்த்து நடக்குமுனக்கு
நடப்பதற்கு,
நேரெதிர்க் காட்சிகள்
தெரிவதெப்படி என்று வியப்பதுண்டு அப்போது.
இருபுறம் பிரிசூழல் இடைவரை
இருந்தசைய,
பொட்டிட்ட வதனத்தில் நகையேந்தி நீ
நடந்துவருமெழிலில் பொழுது சிறக்கும்.
ஒருபோதில் வழக்கம்போல் அசைந்துசென்றாய்
அதிகாலைப்பொழுதொன்றில்.
அவ்விதம் சென்று சந்தி திரும்புகையில்
ஓரப்பார்வைக்கணை தொடுத்துச் சென்றாய்.
நினைவிருக்கிறதா? ஆனால் எனக்கு
இருக்கிறதடி.
அக்கணத்தைச் சிறைப்படுத்தி ஆழ்மனத்தினாமுத்தே
பத்திரப்படுத்தி வைத்துள்ளேன்.

அதற்கு எப்போதுமில்லையடி
 விடுதலை. ஆயுள் தண்டனைதான்.
 இருக்கும்வரை அதனாயுள் அங்குதான்.
 ஆசைபற்றிக் கூறியபின் அலம்பலெதற்கு
 என்று நீ கேட்கின்றாய் என்பதும்
 புரிகின்றதடி கண்ணம்மா!
 திரையிலோடிவிட்ட காட்சிகளை மீண்டும்
 'ஓடவிட்டு, ஓடிவிட்ட காட்சிகளிலொன்றிக்
 கிடப்பதில்லையா கண்ணம்மா! அதுபோல்
 காலவெளிக் காட்சிகளை ஓடவிட்டாலென்ன?
 ஆம்! மீண்டும் ஓடவிட்டாலென்ன?
 என்று நான் சிந்திப்பதுண்டு கண்ணம்மா!
 இவன் சித்தம் சிதைந்ததுவோ என்று நீ
 சிரித்தல் கூடும். நன்றாகச் சிரி.
 சித்தம் சிதைந்த சிந்தனையின் விளைவல்ல
 கண்ணம்மா இது.
 சித்தச் செழிப்பின் விளைச்சலடி இது.
 குவாண்டத்திரையில் இருப்புக்குப்
 பல நிலைகள் ஒரு கணத்திலுள்ளதை
 அறிவாயாயடி கண்ணம்மா!
 அறியின் என் சித்தச் சிறப்பினை உணர்வாய்.
 காலவெளித்திரையில்
 காலவெளிச்சட்டங்களை
 இருந்த காலம் நோக்கி ஓட்டிடும்
 ஆற்றல் மிக்கவனிவன் என்பதை
 நீ உணரின் அதிசயித்துப்போவாயடி.
 காலவெளித்திரையில்
 காலவெளிக்காட்டி எந்திரத்தை
 இயக்குபவன் நானடி கண்ணம்மா.
 முன்னோக்கி, பின்னோக்கி எனப்
 பல் நோக்கில்
 இயக்குவதில் வல்லவன் நானடி.
 ஆம்!
 காலவெளித்திரையில் காட்சிகளை
 முன், பின் நோக்கி ஓட்டுவதில்
 நிபுணத்துவம் பெற்ற வல்லுனனடி கண்ணம்மா
 நான்.

காலவெளிப் பயணியின் நெடும் பயணம்

என் வெப்ப மண்ணை, மேல் விரியும்
இரவுவானை, சுடரை, நிலவை
நான் நீங்கியது நேற்றுத்தான் போல்
நினைவில் நிற்கிறது.
இன்று நிழலமர்ந்து
நினைவசை போடுமொரு
மாடுமாகினேன்.
ஒட்டகமாய், மாடாய்,
நள்யாமத்து நத்தாய்,
சுமைமிகு அத்திரியாய்,
உறுமீன் தேடி
வாடி நிற்குமொரு கொக்காய்,
இரைக்காய்ப் பொறுமைமிகு
முதலையாய்,
துருவத்துக் கட்டடக்காட்டுக்
கானுயிராயுமாகினேன்.
முடிவற்ற நெடும் பயணம்!
தங்குதற்கும், ஆறுதற்கும்
தருணங்களற்ற நெடும் பயணம்!
என்று முடியும்? எங்கு முடியும்?
நம்பிக்கையினை
நானின்னும் இழக்கவில்லை.
வழிச்சோலைகள், நீர்நிலைகள்
துருவப்பாலை வசங்களாயின.
பேய்த்தேரெனவே போயின.
இருந்தும் சிந்தையின்னும்
இழக்கவில்லை நான்.
காலவெளிக் குழந்தை நான்
கண்ட கனவுகள்
நனவிடைதோய்தற் துளிகளாயின.

துருவப்பாலை ஓட்டகம் நான்.
இன்றோ சுடர் தேடுமொரு
துருவத்துப் பரதேசி!
அந்தமிலாவிருப்பு
நம்பிக்கைக் கனவுகள்
மிகப்பயணிக்குமொரு
காலவெளிப்பயணி
நான். பயணிக்கின்றேன்.
பயணிக்கின்றேன். பயணிக்கின்றேன்

-
- * 'ஓவியா பதிப்பக' உரிமையாளரும், எழுத்தாளருமான வதிலைப்பிரபா வெளியிட்டு வரும் 'மகாகவி' சஞ்சிகையின் 'திசம்பர்' 2017 பன்னாட்டிதற் சிறப்பிதழில் வெளியான கவிதை.

காலவெளி மீறிய கவிஞனடி கண்ணம்மா

கண்ணம்மா !

நேற்று - இன்று - நாளை என்று
காலத்தின் ஒரு திசைப் பயணத்தில்
மீளுதல் சாத்தியமற்றதா? ஆயின்
'அறிவுணர்'வுக்கு அது இல்லை. ஆம்!
அது இல்லை. எது?

ஆம்! அதுதான். அதுதான். ஆம்!

அது இல்லை.

தயக்கமெதுவற்று அதனால் தங்குதடையின்றிப்
பயணிக்க முடியும்.

நேற்று - இன்று - நாளை

காலத்தின் அர்த்தமற்றதொரு நிலை

'அறிவுணர்'வுக்குண்டு.

குவாண்டம் நுரையில் கிடக்கும் இருப்பில்

நேரத்துக்கும் அர்த்தமுண்டோ?

அங்கு அனைத்துமே சமகாலத்தில்

இருப்பன. அறிவாயா கண்ணம்மா!

காலமே காலமாகி விட்ட நிலைதான்

குவாண்டம் நிலை. ஆம் ! அந்த நிலை.

என் 'அறிவுணர்'வு கொண்டு

என்னால் எங்கும் பயணிக்க முடியும் கண்ணம்மா !

உனக்கது புரியுமா?

காலவெளிச்சட்டங்களைக் காவிச்செல்லும்

காலவெளிப் பிரபஞ்சத்தில்

காலவெளி மீறிப்பயணிக்க என்னால்

முடியுமடி கண்ணம்மா !

காலைதனை நீ அழகுப்படுத்திய
 காலவெளிச்சட்டத்துக்குள் கூட
 என்னால் இன்றும் பயணிக்க முடியுமடி
 என் 'அறிவுணர்'வின் துணைகொண்டு.
 காலவெளியில் ஒரு திசையில் பயணிக்கும்
 பயணங்களை மீறிடும் பக்குவம் அல்லது
 பலம் 'அறிவுணர்'வுக்குண்டு.
 புரியுமா கண்ணம்மா!
 காலவெளியை வளைப்பேன் கண்ணம்மா
 என் 'அறிவுணர்'வினால் என்றால் நீ
 நகைக்கக்கூடும்.
 ஆயின் அதுவோருண்மை.
 நீயும் அறியக்கூடும் அறிவின் துணைகொண்டு.
 காலத்தை வரையறுக்கும்
 ஆம் ஒரு திசையில்
 காலவெளியில் கண்ணம்மா
 காலவெளி மீறிடுதற்கு உதவிடும்
 அறிவுணர்வே! நீ வாழி!
 அறிவுணர்வு மிகுந்து, காலவெளி மீறி,
 காலமழித்துப் பயணிக்குமெனக்கு
 களிப்பன்றி வேறுண்டோ கண்ணம்மா!
 நான்
 காலவெளி மீறிய கவிஞனடி கண்ணம்மா!
 ஆம்!
 காலவெளி மீறிய கவிஞனே நானடி கண்ணம்மா!

காலவெளிச்சித்தனின் மடலொன்று

ஒளிக்கூம்புக்குள் விரிந்து, சுருங்கி,
மீண்டும் விரிந்து
கிடக்குமென் அண்டம்.
அடியே! அண்டத்தில் நீ இங்கெங்கு சென்றிடினும்
உன்னால் ஒருபோதுமே என்னிடமிருந்து
மறைந்துவிடவே முடியாதடி.
ஏனென்று கேட்கின்றாயா?
நீயே அறிந்துகொள்
நீயே புரிந்துகொள்
என்று நானுனக்குக்கூறிடப் போவதில்லை.
உன் சிந்திக்குமறிவுக்கும் வேலை
வைக்கப்போவதில்லை.
நானே சூறுகின்றேன் விளக்கம் கண்ணம்மா!
உன்னால் புரிந்துகொண்டிட முடிந்தால்
புரிந்துகொள்.
ஏனென்றால் இப்பிரபஞ்சத்துடனான என் உறவு
ஏன் உன் உறவும் கூடத்தான்
ஒருபோதுமே பிரிக்கப்பட முடியாதடி.
இருந்தாலும் கவலையை விடு.
இன்னும் சிறிது விளக்குவேன்.
நீ, நான், இங்குள்ள அனைத்துமே
துகள்களின் நாட்டியம்தாம்.
சக்தியின் வடிவம்தான்.
புரிந்ததா சகியே!
இன்னுமொன்று இயம்புவேன் கேள்.
இங்கிருந்து எத்தொலைவும்
ஏன் இட-வெளி மீறிப்
பயணிக்கும் காலவெளிச்சித்தன் நான்.
முடியுமா? சாத்தியமா? என்று நீ
கேட்கலாம். இல்லை கேட்பதென் காதுகளில்

விழுகின்றது.

‘அறிவுணர்வு’ வாகனமென்னிடமுள்ளதே.

ஏன் உன்னிடமுமுள்ளதே.

ஏன் அவர்கள் எல்லாரிடமும் உள்ளதே.

அதன் மூலம். ஆம்! அதன் மூலம்

என்னால் இட-வெளியை மட்டுமல்ல

அதற்கப்பாலும் பயணிக்க முடியும்.

அதனால்தான் கூறினேன் ‘உன்னால்

எங்கு சென்றிடும் என்னாலும் அங்கு வரமுடியுமென்று

நீ எங்கே! அடி கண்ணம்மா நானும் அங்கே!

என் வெளியில் நானிருக்கின்றேன்.

என் வெளியில் நீயும் இருக்கின்றாய்.

உன் வெளியில் நீ இருக்கின்றாய்.

உன் வெளியில் நானும் இருக்கின்றேன்.

என் வெளியில் அவர்களும் இருக்கின்றார்கள்.

அவர்கள் வெளிகளில் நாமும் இருக்கின்றோம்.

நீயிருப்பதும், அவர்கள் இருப்பதும் என் வெளியில் என்றால்

எப்படி நீயும் அவர்களும் சுயாதீனமாக இருக்க முடியும்

என்னை மீறி.

உன் நிலையும் அதுதானே. உன்னை மீறி

அவர்களை மீறி,

நானெப்படி இங்கிருக்க முடியும்?

கண்ணம்மா புரிந்ததா? விடை தெரிந்ததா?

என்னை மீறி நீயில்லை. இவ்வுலகில்லை.

இங்கு எதுவுமேயில்லை.

அதனால் பிரிவுமில்லை.

பிரிவற்ற உறவினில்

அறிவு மிகுந்து பிரகாசிக்கின்றேன்.

‘அறிவுணர்வா’ல் சுடர்விடுகின்றேன்.

மின்னலே! நீ மின் பின்னியதொரு பின்னலா?

உண்மையென்று ஏதேனுமொன்றுண்டா ?
நான் பார்ப்பது, நீ இருப்பது இதுவெல்லாம்
உண்மையென்று எவ்விதம் நான் நம்புவது ?
நீயே சொல். நீ சொல்கின்றாய் நீ இருக்கிறாயென்று.
உண்மையாக

நீ இருக்கின்றாயென்று.
என்னை விட்டுத் தனியாக எப்பொழுதுமே
இருப்பதாக நீ கூறுகின்றாய்.
எவ்விதம் நம்புவது.

ஆயிரம் மில்லியன் ஒளி வருடங்களிற்கு
அப்பாலிருந்து இருந்து வரும் ஒளிக்கதிர்களுக்கும்
உன்னிலிருந்து வரும் ஒளிக்கதிர்களுக்கும்
இடையிலென்ன வித்தியாசம்? நேரத்தினைத் தவிர.
உனக்கும் எனக்குமிடையில் எப்பொழுதுமே ஒரு தூரம்
இருக்கத்தானே செய்கிறது. அது எவ்வளவுதான் சிறியதாக
இருந்தபோதிலும்.

எப்பொழுதுமே ஒரு நேரம் இருக்கத்தானே செய்கிறது
கணத்தினொரு சிறுபகுதியாக என்றாலும்.

நீ இருப்பதாக நீ சொல்லுவதைக் கூட
நான் அறிவதற்கும் புரிவதற்கும் எப்பொழுதுமே இங்கு
நேரமுண்டு. தூரமுமுண்டு கண்ணே !

காண்பதெதுவென்றாலும் கண்ணே ! அதனை அப்பொழுதே
காண்பதற்கு வழியென்றுண்டா ?

காலத்தைக் கடந்தாலன்றி ஞாலத்தில் அது
நம்மால் முடியாதன்றோ ?

தூரமென்று ஒன்று உள்ளவரை நேரமொன்று இங்கு
இருந்து தானே தீரும்? அது எவ்வளவுதான் சிறியதாக
இருந்தபோதும்.

வெளிக்குள் காலத்திற்குள் கட்டுண்டதொரு இருப்பு
நம் இருப்பு கண்ணம்மா!

காலத்தினொரு சூறாய்

உன்னை நான் காண்பதெல்லாம் இங்கு

உன்னை நான் அறிவதெல்லாம்

மின்னலே! மின் பின்னியதொரு பின்னலா?

உன்னிருப்பும் இங்கு மின் பின்னியதொரு

பின்னலா? என் கண்ணே!

என் கண்ணம்மா!

* எழுத்தாளர் யோ.புரட்சி (இலங்கை) தொகுத்த 1000 தமிழ்க் கவிதைகள்
தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள கவிதை.

காலவெளிக் கைதிகள்

காலவெளியிடையே கண்ணம்மா உன்
கனிமனம் எண்ணி வியக்கின்றேன்.
காலவெளியிடையே கண்ணம்மா
கணமும் பறந்திட விளைகின்றேன்.
காலவெளிச் சிந்திப்பிலே கண்ணம்மா
களித்திட கணமும் எண்ணுகின்றேன்.
சூழலை மீறியே கண்ணம்மா அவன்போல்
சிந்திக்க விரும்புகின்றேன்.
காலமென்றொன்றில்லை கண்ணம்மா.
வெளியும் அவ்வாறே என்றான் கண்ணம்மா.
காலவெளி மட்டுமே கண்ணம்மா இங்கு
உண்மையென்றுரைத்தான்.
அவனறிவின் உச்சம் பற்றி கண்ணம்மா
பிரமித்துப்போகின்றேன்.
மனத்து அசை இன்னும் முடியவில்லை.
எப்பொழுதென்றாயினும் நீ கண்ணம்மா
எவ்விதம் அவனால் முடிந்ததென்று
எண்ணியதுண்டா ?
நான் எண்ணுகின்றேன் எப்பொழுதும் கண்ணம்மா.
நான் வியந்துகொண்டிருக்கின்றேன் எப்பொழுதும்
கண்ணம்மா.
நான் எண்ணுவேன் எப்பொழுதும் கண்ணம்மா.
நான் வியந்துகொண்டிருப்பேன் எப்பொழுதும் கண்ணம்மா.
காலமற்ற வெளியில்லை கண்ணம்மா.
வெளியற்ற காலமில்லையா சொல்லம்மா.
காலம் நீயென்றால் கண்ணம்மா
வெளி நானன்றோ இல்லையா ?
வெளி நானென்றால் கண்ணம்மா
காலம் நீயன்றோ இல்லையா ?
காலவெளியன்றோ நாம் கண்ணம்மா !

காலவெளியன்றோ?
காலவெளியாகக் கண்ணம்மா – நாம்
உள்ளதெல்லாம் கண்ணம்மா
உண்மையா கண்ணம்மா? உண்மையா?
காலவெளிக் கோலமன்றோ கண்ணம்மா
ஞாலத்தில் நம் நிலை.
காலவெளிக் கடக்காக் கைதிகளா நாம் கண்ணம்மா?
கைதிகளா நாம்? ஆம்!
காலவெளிக் கைதிகளே நாம் கண்ணம்மா!

இயற்கையே போற்றி

எங்கும் வியாபித்து, எங்கும் பரந்து எங்கனுமே,
சூன்யத்துப் பெருவெளிகளும் சுடர்களும், கோள்களும்,
ஆழ்கடலும், பாழ் நிலமும், பொங்கெழிலருவிகளும்,
பூவிரி சோலைகளும் இன்னும்
எண்ணற்ற, எண்ணற்ற கோடி கோடி யுயிர்களமாய்
வியாபித்துக் கிடக்கும் பரந்து கிடக்கும்
இயற்கைத் தாயே! உனைப் போற்றுகின்றேன்.
நானுனைப் போற்றுகின்றேன்.

பொருளும் சக்தியுமாய்
சக்தியே பொருளுமாய்

$$E=MC^2$$

இருப்பதுவே யில்லாததாய்
இல்லாததே யிருப்பதுவாய்
உண்மையே பொய்மையுமாய்
பொய்மையே உண்மையுமாய்
நித்தியமே அநித்தியமுமாய்
அநித்தியமே நித்தியமுமாய்
புதிர்களிற்குள் புதிராகக்
காட்சிதரும் இயற்கைத்தாயே! உனைப்
போற்றுகின்றேன்! நானுனைப் போற்றுகின்றேன்.

தனிமைச் சாம்ராஜ்யத்துச் சுதந்திரப் பறவை

தனிமைகளின் சாம்ராஜ்யங்களில்
நான் கட்டுண்டு கிடந்திருகின்றேன்
அடிமையாகவா? அன்றி ஆண்டானாகவா? இல்லை
பூரணம் நிறைந்ததொரு சுதந்திரப் பறவையெனவே.
இசை பாடிடுமெழிற் புள்ளெனவே.

கட்டுக்களற்ற உலகில் கவலைக் காட்டேரிகள் தானேது?
சட்டங்களற்ற வுலகில் சோகங்கள் தானேது?
ஒளித்தோழர்கள் வெட்கி ஒளிந்தனரென் பறத்தலின் பின்னே.
பிரபஞ்சத்து வீதிகளில் பறந்து மீள்கையில் படர்வது
பெருமிதமே.

நோக்கங்கள் விளங்கி விட்ட வாழ்வில்
தாக்கங்கள் தானேது? அன்றி
ஏக்கங்கள் தானேது?

தனிமைகளின் சாம்ராச்சியங்களில்
நான் கட்டுண்டு கிடந்திருகின்றேன்
அடிமையாகவா? அன்றி ஆண்டானாகவா? இல்லை
பூரணம் நிறைந்ததொரு சுதந்திரப்
பறவையெனவே.
இசை பாடிடுமெழிற் புள்ளெனவே.

* குடிவரவாளர் இலக்கியத்துக்காக ஆஸ்திரியாவிலிருந்து வெளியாகும் இருமொழிச் சஞ்சிகையான 'Words & Worlds' இணையச் சஞ்சிகையில் முனைவர் ஆர். தாரணியின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும், மூலக்கவிதையும் வெளியாகியுள்ளன.

அதிகாலைப் பொழுதுகள்

அதிகாலைப் பொழுதுகள் அழகானவை. பிடித்தமானவை.
சில அதிகாலைப்பொழுதுகளில்
அப்பாவின் தோளில் சாய்ந்தபடி
அடிவானச் சிவப்பு கண்டு
அதிசயித்திருக்கின்றேன்.

அப்பொழுதெல்லாம் விண்ணில் அழகாக கோடிழுக்கும்
நீர்க்காகத்தின் நேர்த்தி கண்டு நினைவிழந்திருக்கின்றேன்.

இன்னும் சில அதிகாலைப் பொழுதுகளோ அற்புதமானவை.
விடாது பெய்த இரவின் அடைமழையில்
குட்டைகள் நிரம்பியதில் வாற்பேத்தைகள் கும்மாளமிடும்.

பெரும்பாலான அதிகாலைப் பொழுதுகளில்
நகரிற்குப் படையெடுப்பர் நம் தொழிலாள வீரர்.
அவர்தம் விடிவு வேண்டி அச்சமயங்களில்
ஆவேசம் அடைந்திருக்கின்றேன்.

விரகத்தால் துடிக்கும் பனைப்பெண்டிர்;
மூசிப் பெய்யும் மாசிப்பனி; பனிதாங்கும் புற்கள்; புட்கள்.
இவையெல்லாம் அதிகாலைப் பொழுதுகளிற்கு
அழகூட்டின. ஆயினெப்பொழுதுமே
அதிகாலைப் பொழுதுகள் அதுபோன்றே யிருந்ததில்லை.

சில அதிகாலைப் பொழுதுகள் அவலத்தைத் தந்திருக்கின்றன.
அப்பொழுதெல்லாம் எரிந்து கன்றி யுப்பிய உடல்களை
அதிகாலைகளில் கண்டிருக்கின்றேன்.
இரவின் அனர்த்தங்களை அவை சோகமாக எடுத்துரைக்கும்;
மௌனமான சோகங்கள்.

இப்பொழுதெல்லாம் அதிகாலைப் பொழுதுகள் முன்புபோல் இல்லைதான்.

அவை அழகாகவுமில்லை. அவலட்சணமாகவுமில்லை. அவை அற்புதமாகவுமில்லை. ஏன் ஆபத்தாகக்கூடத் தெரிவதில்லை. எத்தனை தரம் தான் 'காங்ரீட்' மரங்களையும் கண்ணாடிப் பரப்புக்களையும் பார்ப்பது?

இப்பொழுதெல்லாம் அதிகாலைப் பொழுதுகள் சலிப்பைத் தருகின்றன

போரடிக்கின்றன.

இருந்தாலும் இன்னமும் 'விடிவை' எதிர்வு கூற மட்டும் அவை தயங்குவதேயில்லை.

இரவுவான்

விரிந்து, பரந்து, இருண்டு இரவுவான் முடிவிலியாய் முடிவற்றுத் தெரியும்; விரியும்; புரியுமா?

பார்வைப் புலனின் புலப்படுத்துதல் இரவுவானின் இருப்பின் உண்மையையா?

இருண்டிருக்கும் இந்த வான் இயம்புவதிலேதும் இரகசியம் தானுண்டோ? நெஞ்சேயறி.

காண்பதெல்லாம் காட்சிப் பிழையென்று காட்டுமோவிந்த இரவுவான்.

ஒளிர்சுடரொவ்வொன்றும் ஒளிவருடப் பிரிவினில்

ஒளிரும்; ஒரு கதை பகரும்;

விரியும் விசும்பும் விடை சொல்லிவிரியும்;

காலத்தின் பதிவுகளைக் காட்டிடுமொரு காலக்கண்ணாடியா இந்த இரவுவான்?

முடிந்தவற்றை, மடிந்தவற்றைக்

காவிவரும் ஒளிச்சுடர்கள்.

புராதனத்துப் படிமங்கள் தாங்கி நிற்குமேயிந்த

இரவுவான்;

சுடர்கோடியிருந்தும் இருண்டிருக்கும் இரவுவான்;

அழிவு, தோற்றம், வளர்ச்சி பல

புலப்படுத்தும் இரவுவான்.

நத்துகள் கத்திடுமொரு நள்ளிரவில்

நிலாகண்டு, அதன் வனப்பில்

நெஞ்சிழந்து, நெகிழ்ந்து கிடக்கையிலும்,

வெளிபோல் உள்ளுமொரு இரவு வானாய்

இருக்குமிந்த நெஞ்சும்

காலத்தினடுக்குகளைச் சமந்தபடி

சாட்சியாக.

சுடர்ப்பெண்கள் சொல்லும் இரகசியம்

இருண்ட அடிவானை நோக்குவீர். ஆங்கு
இலங்கிடும் சுடர்ப்பெண்கள் உரைத்திடும்
இரகசியம் தானென்ன ?
புரிந்ததா ? புரிந்திடினோ, பின்னேன் நீவிர்
புழுதியில் கிடந்துருள்கின்றீர் ?
சாக்கடையில் புழுத்துளம் வேகுகின்றீர் ?
சூன்யத்தைத் துளைத்து வருமொளிக்கதிர்கள்.
நோக்குங்கள் ! நோக்குங்கள் ! நோக்கம் தான்
தெரிந்துவோ ? தெரிந்துவிடின்
போக்கற்ற பிறவியெனப் புவியில்
தாக்குண்டலைகின்றீரே ? ஏன் ?

‘அஞ்சுதலற்ற கதிர்கள். அட,
அண்டத்தே யார்க்கும் அஞ்சுவமோ ?
ஓராயிரம் கோடி கோடியாண்டுகள்
ஓடியே வந்தோம். வருகின்றோம். வருவோம்.
காலப் பரிமாணங்களை வெளியினிலே
காவியே வந்தோம்.
சூன்யங்கள் கண்டு சிறிதேனும்
துவண்டுதான் போனோமோ ?
அஞ்சுதலற்ற நெஞ்சினர் எம்முன்னே
மிஞ்சி நிற்பவர் தானுண்டோ ?
தெரிந்ததா ? விளக்கம் புரிந்ததா ?
தெரிந்திடினோ ? அன்றி புரிந்திடினோ ?
உரிமையற்ற புள்ளெனவே உழல்கின்றீரே யிவ்வுலகில்.
அட,
துள்ளியெழுத்தான் மாட்டிரோ ?
புத்துலகம் சமைத்திடத்தான் மாட்டிரோ ?
புரிந்ததா ? சுடர்ப்பெண்கள் பகரும் இரகசியம்
புரிந்ததா ?

○

இருப்பொன்று போதாது இருத்தல் பற்றியெண்ணி இருத்தற்கு

படைப்பின் நேர்த்தியெனைப்
பிரமிக்க வைத்திடுதல்போல்
பாரிலெதுவுமில்.

வீழும் மலர், ஒளிரும் சுடர்,
துணையில் களிப்புறும் இணை,
நிலவுமனைத்திலுமிங்கு
நிலவும் நேர்த்தியென்
நினைவைக் கட்டியிழுத்தல்போல்
நினைவெதுவுமில்.

முறையெத்தனையெனினும்
மறையாத நினைவுப் புயல்!

இருப்பு, இன்னும் புதிர் மிகுந்து
இருந்திடுமோ? இல்லை
இதுவும் 'நிச்சயமற்றதொரு
தற்செயலின்'
சாத்தியம் தானோ?

இருப்பொன்று போதாது
இருத்தல் பற்றியெண்ணி
இருத்தற்கு!

ஒரு நகரத்து மனிதனின் புலம்பல்

மரங்களிலிருந்து 'காங்ரீட்' மரங்களிற்கு...
குரங்கிலிருந்து மனிதனிற்கு...
ஆதிமானுடத்திலிருந்து அதியுயர் மானுடத்திற்கு...
பரிணாம நிகழ்வு, வளர்ச்சி
என்கின்றது
முந்தாநாள் சந்திரனில் கால் பதித்தவனின்
சுற்றம்.
இதற்கொரு விளக்கம் வேறு...
ஒளியையுறுஞ்சுதலென்பது இவ்விரு
விருட்சங்களிற்கும் பொதுவான செயலென்று
கருத்தியல் வேறு.
உறுஞ்சுதலிலொன்றெனினுமிவை
உம்மைப்போல் விருட்சத்தோழரே!
உணவைப் படைப்பதில்லையே?
உயிரையெமக்குத் தருவதில்லையே?
தோழரே! நீரோ மேலும்
நிழலைத்தந்தீர்! உமது
காயைத்தந்தீர்! கனியைத்தந்தீர்!
இலையைத்தந்தீர்!
இறுதிலும்மையே தந்தீர்!
ஆனால்...
நவீன விருட்சங்களிவை
தருவதென்ன?
'நன்றி மறத்தல்' நம்மியல்பன்றோ?
நன்றியை மறந்தோம்.
நண்பருனது தொண்டினையிகழ்ந்தோம்.

இதனால்
இன்றெமக்கு
இரவு வானத்துச் சூடரையும்
நிலவுப்பெண்ணின் எழிலையும்
பாடும் புள்ளையும்
இரசிக்கும்
உரிமைகூட
மறுதலிக்கப்பட்டு விட்டது.
உம்மையிழந்ததினால்
இந்த மண்ணும்
உலர்ந்துபோனது.
'எரியுண்ட தேச'மென்பதாக
இன்று
எமது கிரகமும்
'எரியுண்ட கிரகம்'
என்பதாச்சு.

பேய்த்தேர்

விரிந்து கிடக்குமிந்த இருத்தல்
பாலையெனக் கொதிக்கும். வெறுமைக் கனல்
தகிக்கும்.

இதற்குளுந்தன் நடனம் மட்டும்
இல்லையென்றால்
பசுமையற்றுக் கிடந்திடுமிந்தத்
தரை. நீயோ

தொலைவில் மட்டுமே
ஆடுகின்றாய்?

நெருங்கிடின

நிலைகுலைய வைத்தெனைத்
தொலைவுநாடி ஓடுகின்றாய்
ஆடுதற்காய். ஏனுந்தன்
தொலைதூர நடனம்?

அருகில் வந்துனது ஆட்டம் காணுதற்கு
ஒருவழி சொல்வாய் ஆயிழையே!
பொய்யிலொளிரும் மெய் நீ.

மெய்யென நிலைத்திடச்
சாத்தியமேதுமுண்டோ?

மெய்யற்றதொரு பொய்யால்
மெய்சிலிர்க்க வைத்து விட்டுப்
போகின்றாய் பைங்கிளியே!

என் பாதையிலே

எத்தனை முறை முயன்றிடினும்
முயற்சி ஏன் திருவினையாவதில்லை
உன் விடயத்தில் பெண்ணே! ஏன்?

இருப்பின் பொருளறிந்தேன்
கனலுக்குள் கனவாகும்
உந்தனிருப்பில் பேய்த்தேரே!

இருப்புமென் தாரகமந்திரமும்

அன்பே!

அன்றொருநாள் நீ சூறினாய்
கத்தி முனையில் நடப்பதைப்
போன்றதிந்த இருப்பு என்று.

கத்திமுனை இருப்பில்
கவனத்துடன் நடப்பதிலுமோர்களிப்பு
குவிந்துதானிருக்கின்றது.
இருப்பில் இவ்விதம் இருப்பதிலுமோர்
இன்பம் இருக்கத்தான் இருக்கிறது.
இருப்பென்பது இவ்விதச் சவால்களையும்
உள்ளடக்கியுள்ளதுதானே.
இருப்பென்பதே இன்பம்தானே!
இன்மையிலிருப்பில்லை!
இருப்பிலின்மையில்லை.

இன்று புதிதாய்ப்பிறந்தோமென்று
இருப்பதிலுமோரின்பம்
இருக்கத்தானிருக்கின்றது.

இருக்குமிருப்பில் இருக்கும்வரை
இன்புற்றிருத்தலே என் இ(வி)ருப்பு.
இதுவேயென் தாரக மந்திரம்.

விரிவெளியில் பயணிக்குமிந்தக் கோளின்
வேகமென்னே! எதிரில் எது எதிர்ப்படினும்
எம் கதி அதோ கதி!

இருந்தும் இருப்பின் இப்பயணம்
தொடர்கின்றது நம்பிக்கையுடன்.
அதில் சிறு ஆறுத லெனக்கு.

இருப்பிலின்பமுனைச் சீராட்டி
இருந்திடட்டும்

○

மின்னற்சுடர்

மின்னற்பெண்ணே ! நீ மீண்டும்
என் முன்னால்
மின்னினாய்.
ஆயின் இம்முறை முன்னரைப்போல்
மீண்டும் மறைந்து விடாதே.
உன் ஒளிதரும் வெளிச்சத்தில்
இப்பிரபஞ்சத்தை இன்னும் அதிகமாகச்
சுகித்திடவே விரும்புகின்றேன்.
எட்டாத உயரத்தில் நீ
இருப்பதையிட்டு எனக்குக்
கவலையில்லை.
நீ இருக்கும் இடத்திலேயே
இருந்துகொள்
மின்னலாக அல்ல
விண்சுடராக.
இடி முழக்கத்துக்கு நீ
ஆடியது போதும். உன்
ஆட்டத்துக்குச் சற்றே
ஓய்வு கொடு.
தொலைவில் நீ
சுடர்ந்துகொண்டிருந்தாலே
எனக்குப் போதுமானது
ஏனென்றால் அப்போதுதான்
நீ சுடர்ந்துகொண்டிருப்பதை
என்னால் அறிந்துகொள்ள முடியும்.
நீ தொலைவில் ஒளி வழங்கிக்
கொண்டிருப்பதை என்னால்
காண முடியும்.
ஒருமுறை மின்னி நீ
காலவெளியில் கரைந்து போனதை

இனியும் ஒருமுறை
 என்னால் தாங்க முடியாது.
 எத்தனை காலம்தான் உன் ஒளிர்வை,
 உன் இருப்பை, உன் வனப்பை
 தூங்காமல் நான் எண்ணித் தவிப்பது.
 எத்தனை காலம்தான் வெளியில்
 கலந்த உன் உருவை நான்
 தேடிக்கொண்டிருப்பது.
 அதிகாலைகளில், அந்திகளில், கொடியாக
 வான் வீதியில் நீ நடந்து சென்றதைப்
 பற்றி இன்னுமெத்தனை காலம்தான்
 சிந்தை வாடித் துடிப்பது.
 நீ மின்னலாக இருந்தது போதும்.
 நீ மின்னலாக ஒளிர்ந்தது போதும்.
 நீ மின்னலாக மறைந்தது போதும்.
 இனிமேலாவது இரு
 சுடராக, விண்சுடராக.
 அது போதும்.
 அது எத்தனை தொலைவிலென்றாலும்,
 அது எத்தனை கால அடுக்குகளைத்
 தாண்டி என்றாலும்
 என் மின்னற்சுடரே!
 அன்பே!

○

சக்தி மகாத்மியம்

எங்கும் விரவிக்கிடக்கின்றாய். உனைத்தவிர
என்னால் வேறெதனையும் இக் காலவெளி'யில்
காணமுடியவில்லை.

இங்கு விரிந்து செல்லும் வான்வெளி,
இரவு வான், சுடர்கள், மதி என்று
அனைத்துமே.

இங்கு வாழும் மானுடர், மற்றும் பல்லுயிர்கள்
அனைத்துமே,

உனது நடனங்களே! நீ மீட்டிடும் இசையே!
நான் அவ்விதமே உணர்கின்றேன்.

நீயொரு கடல்.

உன்னில் ஓயாதெழுந்து வீழும்
அலைகளே எனக்கு எல்லாமும்.

என்னையும் உள்ளடக்கித்தான் நானிதைக்
சஹுகின்றேன்.

உறுதியான நிலையும், இடமும் அற்ற
விந்தையான பொருள் நீ!

அலையும் நீயே!

காற்றாக வீசுகின்றாய்.

காற்றே! அனைத்துமே நீதான்.

உன்னை விட்டால் வேறெதுவுமுண்டோ?

இருப்பவையாகத்தெரிவதெல்லாம்,
இல்லாதொழிந்து போனவையெல்லாம்,
சங்கமித்து விடும் பெருங்கடல் நீ.

குமிழிகளாக, அலைகளாக, மழைத்துளிகளாக இன்னும்
பல்வகை வடிவங்களில் எங்குமே
வியாபித்துக்கிடக்கின்றாய் நீ.

உன்னை உபாசிக்கும் சீடன் நான்
மாகவியின் அடியொற்றி.

இருப்பின் அடிப்படை
உன் சலனங்களே ! உன் இசையே !
காண்பதெல்லாம், தெரிவதெல்லாம்
நீயே !
தெரிகின்ற நீயே தெரியாமலும் இருக்கின்றாய்.
நீயே எம் அனைவரையும், அனைத்தையும்
பிணைத்து நிற்கின்றாய்.
உன்னில் ஒன்று கலந்து நிற்கின்றோம் நாம்.
நீயே நான்; நாம்; அது; அவை.
நாமே நீ.

○

ஐன்ஸ்டைனும் நானும் (ஒரு பிதற்றல்)

நானொரு பைத்தியமாம். சிலர்
நவில்கின்றார். நானொரு கிறுக்கனாம்.
நான் சொல்வதெல்லாம் வெறுமுளறலாம்; பிதற்றலாம்.
நவில்கின்றார். நவில்கின்றார்.
ஏனென்று கேட்பீரா? நான் சொல்வேன். அட
ஏனெழுந்தீர்? நீருமெனை நினைத்தோரோ 'கிறுக்கனென்'.
ஆதிமானுடத்திலிருந்தின்றைய மானுடம்' வரையில்
வரலாறுதனை
அறிந்திடப் போகின்றேன் அப்படியே அச்சொட்டெனவே
என்றதற்கியம்புகின்றார் எள்ளி நகைக்கின்றார் இவரெலாம்.
நான் சொன்னதெல்லாம் இதுதான். இதுதான். இதுதான்:
'நுண்ணியதில் நுண்ணியதாய், மிக நுண்ணியதாயுளவற்றினை
நோக்கிடும் வலுவினொரு தொலைகாட்டி சமைத்து
ஒளி விஞ்சிச் சென்றுவிடின்
ஆதிமானுடத்தினொளிதனையே
அட நான் முந்திட மாட்டேனா என்ன. பின்
வரலாறுதனை அறிந்திட மாட்டேனாவொரு
திரைப்படமெனவே'. என்றதற்குத்தான் சொல்லுகின்றார்
கிறுக்கனாமவை உளறலாம்; பிதற்றலாம்.
'ஒளி வேகத்தில் செல்வதென்றாலக்கணத்தில்
நீரில்லையும் உடலில்லை. நீளமெலாம் பூச்சியமே.
நான் சொல்லவில்லை. நம்ம ஐன்ஸ்டைன் சொல்லுகின்றார்'
என்றே
நவில்கின்றார்; நகைக்கின்றார் 'நானொரு கிறுக்கனாம்'.

நியூட்டன் சொன்னதிற்கே இந்தக் கதியென்றால்
நாளை ஜன்ஸ்டைன் சொன்னதிற்கும் மாற்றம் நிகழ்ந்திடாதோ?
அட நான் சொல்வேன் கேட்பீர். நானுமிப் பிரபஞ்சந்தனையே
சுற்றிச் சுற்றி வருவேனென்றன் விண்கலத்திலவ்வேளை
செகத்தினிலிவ் வாழ்வுதனின் அர்த்தம்தனைச்
செப்பிவைப்பேன்.

நல்லதெவையெலாம் கிறுக்கல், பிதற்றல்,

உளறலென்பவரெல்லாம்

நவின்றிடட்டுமவ்வாறே. அதுபற்றியெனக்கென்ன கவலை.

எனக்கென்ன கவலையென்பேன்.

நாற்பரிமாண ஓவியக் கூறுகள் நாம் கண்ணம்மா

விரிபெருவெளி!

நாற்பரிமாண ஓவியத்தை இங்கு
வரைந்தவர் யார் கண்ணம்மா!

மேற்பரிமாண ஓவியங்கள்

மேலுமுண்டா கண்ணம்மா!

பற்பலப் பரிமாண ஓவியங்கள்

பல இருப்பின் கண்ணம்மா,

சமாந்தர ஓவியங்களுக்குள்

செல்லும் வழிகள்தாமுண்டா

கண்ணம்மா!

பயணிப்பதற்கு வழிகள்தாமுண்டா

கண்ணம்மா! சொல்லம்மா!

என் கண்ணம்மா!

பெருவெளியின் விரிதல்போலென்

சிந்தை விரிவெளிதன் விரிதலில்

முகிழ்க்கும் வினாக்கள் கண்ணம்மா!

உன்னால் அறிந்திட முடிகின்றதா

கண்ணம்மா!

இவ்விதம் இருப்பதில், இவ்விதமெண்ணி

இருப்பதிலுள்ள சுகம் நீ அறிவாய்தானே

கண்ணம்மா!

வினாக்கள்
இவற்றை
இங்கெழுப்பியது முதலில் நீதானே
கண்ணம்மா !

உன் புரிதல் வேறு.
என் புரிதல் வேறு.
ஆயினும்
அவை நாணயமொன்றின்
பக்கங்கள்தாமே கண்ணம்மா.
எனக்கும் தெரியும்,
உனக்கும் புரியும் அது எதுவென்று.
எது அது? அது
ஓவியத்துக்
காட்சிக் கூறுகள் நாமென்பது.
அதுதான் அது.
ஓவியத்துக் கூறுகள் நாம்
ஓடுவதற்கு ஓரிடமுண்டா கண்ணம்மா?
ஓளிவதற்கு ஓரிடமுண்டா கண்ணம்மா?
ஓவியத்தெல்லைகளை
ஓடிக் கடப்பதற்கு
ஓரிடமுண்டா கண்ணம்மா?

எமக்கும் கீழே தட்டையர் கோடி

தட்டையர்கள் உலகுக்கு விஜயம் செய்வதென்றால்
எனக்கு மிகவும் பிடித்த
பொழுதுபோக்கு.
பரிமாண வித்தியாசங்கள் எங்களுக்கிடையில்
ஏற்படுத்திய வித்தியாசங்கள்
எங்களுக்கு மிகவும் சாதகமாகவிருக்கின்றன.
அதனால் தட்டையர்கள் உலகு எப்பொழுதும்
எனக்கு உவப்பானதாகவே இருக்கின்றது.
தட்டையர்கள் உலகில் நான் எப்போதுமே உவகையுறுவதற்கு
முக்கிய காரணங்களிலொன்று
என்னவென்று நினைக்கின்றீர்கள்?
மானுடப் படைப்பிலுள்ள பலவீனங்களிலொன்றுதான்.
ஏனெனில் அங்கு நான் அவர்களைவிட
எல்லாவகையிலும் உயர்ந்தவன்.
என்னை மீறி அங்கு எவையுமேயில்லை.

இது போதாதா என் உவகைக்கு.
அதனால்தான் என்னைச் சுற்றித் தட்டையர்கள் உலகங்கள்
கொட்டிக் கிடக்கின்றன.
இரவு வானத்துச் சூடர்களைப்போல் அவை
என்னைச்சுற்றிக் கண்களைச் சிமிட்டுகின்றன.
தட்டையர்கள் உலகத்து உயர்களுக்கும்
எம்முலகத்து உயர்களுக்குமிடையில்
தோற்றத்தில், செயற்பாடுகளில்
வேறுபாடுகள் பெரிதாக இல்லை.
இருந்தாலும் முக்கிய வேறுபாடொன்று
மிகப்பெரிய வேறுபாடென்பேன்.

அந்த ஒரு வேறுபாடு போதும்
 அனைத்தையுமே மாற்றி வைப்பதற்கு.
 ஆம்! பரிமாணங்களில்
 எம்மை மிஞ்சிட அவற்றால் முடியவே முடியாது.
 இப்படித்தான் பரிமாணம் மிகு உலகத்து
 உயிர்களெல்லாம் எம்மைப்பற்றியும்
 எண்ணக்கூடுமென்று நான் அவ்வப்போது
 எண்ணுவதுண்டு.
 "உனக்குக் கீழே! உள்ளவர் கோடி!
 நினைத்துப்பார்த்து நிம்மதி நாடு."
 கண்ணதாசனின் வரிகளை நான் எண்ணுவது
 தட்டையர்களைப்பற்றி எண்ணுகையில்லாம்.
 எமக்கும் கீழே. தட்டையர் கோடி!
 நினைத்துப்பார்த்து நிம்மதி நாடுவோம்!

மாநகரத்துப் பெருமழை

இருண்டிருக்கும் மாநகரத்திரவு.
இருளைக்கிழித்தொரு மின்னலின் கோடிழுப்பு.
இடியின் பேரொலி.
யன்னலினூடு பார்க்கையில் பேசாத்திரைப்படமாய்
மழைக்காட்சி விரிகிறதெதிரே.
இழந்தது உறவுகள், உருண்டு புரண்ட மண்
மட்டுமல்ல,
இதுபோன்ற இயற்கை நிகழ்வுகளையும் தாமென்று
உணர்ந்தது உள்ளம்.
இழந்ததையெண்ணிக் கழிவிரக்கமா?
இன்னுமா?
அன்று மட்டுமல்ல,
இன்று மட்டுமல்ல,
என்றுமே இருக்கப்போகும்
உணர்வு இதுவென்றும்
உணர்ந்தேன்.
உணர்வுகளுக்கு அடை போட முடியுமா?
எதற்காக? யாருக்காக?
வயற்புறத்து மண்டுகங்களின்
விடியும்வரைக் கச்சேரிகளற்ற
மாநகரத்துப் பெருமழை! பேய்மழை!
மழையென்றாலெனக்கு எப்போதும்
மாகவியின் மழைக்கவிதை
மனத்தில் உருவெடுக்கும்.

உணர்ச்சிகள் ஊற்றெடுக்கும்
 என்ன கவிஞன் அவன் !
 “பேய்கொண்டு தக்கைய”டிக்கும்: காற்று!
 “வெட்டியடிக்கும்” மின்னல் !
 “கொட்டியடிக்கும்” மேகம் !
 “பக்கமலைகளுடைந்து”பாயும் வெள்ளம் !
 “தாளங்கள் கொட்டிக் கணைக்கும்” மேகம் !
 மாநகரத்துப்பெருமழை பொழிந்து தள்ளுகிறது.
 படுக்கையில் குடங்கிக்கிடக்கின்றேன்.
 பொழியும் மழையைப் பார்க்கின்றேன்.
 வெளியே விரிந்திருக்கும் இருளில்
 வெட்டியடிக்கவில்லை மின்னல் !
 தக்கையடிக்கவில்லை;
 விண்ணைக்குடையவில்லை காற்று.
 கொட்டியடிக்கவில்லை மேகம் !
 அப்படியா? அப்படித்தான் தோன்றியது.
 அல்லது என் மனப்பிரமையா !
 கழிவிரக்கத்தின் வெளிப்பாடா ?
 ஒரு காலத்தில் மழை பொழிந்தபோது
 கோவைமரத்தில், நனைந்த சிறகு சிலிர்த்த
 பசங்கிளிகளைப் பார்த்து மெய்ம்மறந்ததை
 எண்ணிக்கொண்டேன்.
 ‘மழை வா ! வேயில் போ !’
 பாடிக்கழித்த பாடசாலைப் பருவங்களை
 எண்ணிக்கொண்டேன்.
 ஓட்டுக்கூரையில் மழைத்தாரை பட்டுக்
 கேட்கும் சடசடப்பை இரசித்தபடி
 படுத்திருந்ததை
 எண்ணிக்கொண்டேன்.
 வெளியே மழை அமைதியாகப்
 பெய்து கொண்டிருந்தது !
 ஆரவாரமற்ற அமைதியான மழை !
 பெருமழை ! பேய்மழை !
 மாநகரத்துப் பெருமழை !

அறிந்தால் அறிவியடி அருவியே கண்ணம்மா

கண்ணம்மா ! அலைக்கூம்புக்குள்
விரிந்திருக்கின்றதடி நம்காலவெளி.
ஆம்!
கூம்புக்காலவெளியில் நாம்
கும்மாளமடிக்கின்றோமடி.
கூம்புக்கும் வெளியேயொரு யதார்த்தம்.
நாமறியாக் காலவெளி அது கண்ணம்மா !
கண்ணம்மா ! நீ இவைபற்றி என்றாவது
கருத்தில் கொண்டதுண்டா ? கூறடி !
இருப்புப் பற்றி இங்கு நினைப்பதிலுள்ள
இன்பம் வேறொன்றுண்டோ கண்ணம்மா.
காலவெளியடி கண்ணம்மா ! நீ என்
காலவெளியடி கண்ணம்மா !
எல்லைகடந்து சிறகடிக்க எப்போதும்
விரும்புதடியென் மனம் கண்ணம்மா !
உன் மனமும் அப்படியாயடி !
காலவெளி கடந்து சிறகடிக்க முடியுமெனின்
கண்ணம்மா அக்கனவுலகம் காணத்துடிக்குதென்
மனமே. கண்ணம்மா என் மனமே !
ஒரு வினா ! விடைபகிர் கண்ணம்மா !
நீ அலையா கண்ணம்மா !
நீ துகளா கண்ணம்மா !
நீ அலையென்றால் காலவெளியும் அலையன்றோ !
நீ துகளென்றால் காலவெளியும் துகளன்றோ !
அலையா ? துகளா ? கண்ணம்மா !
அறிந்தால் அறிவியடி அருவியே !

குருமண்காட்டு நினைவுகள்

நான் பால்யப் பருவத்துக் குருமண்காட்டை
நனவிடை தோய்கின்றேன். ஏன் ?
நனவிடை தோய மட்டுமே என்னால் முடியும்.
நனவிடை தோய்தலன்றோ சாத்தியமானதொன்று.
ஏன் ?

காலம் செய்த கோலமது !
போர் பின் பொருள், மானுடர்தம்
பேரார்வம்.
இவற்றால் என் குருமண்காடு
இன்றில்லை. அங்கு
இன்றில்லை !

இயற்கையின் வனப்பில்
இலங்கிய குருமண்காட்டில்
நடை பயின்றேன்.
வனமும், வாவியும் நிறைந்த
வளமானபூமியென் குருமண்காடு.
அந்தக் காட்டை இன்று நான் காணவில்லை.
அந்த வனப்பை, அந்த வளத்தை,
என்றுமே நான் காணப்போவதில்லை.
அது இனி நினைவுகளில் நிற்குமோருலகம் !

பிரதான மன்னார் வீதியிலிருந்து
பிரிந்ததோர் ஒற்றையடிப்பாதையில்
பிறந்திருந்தது என் குருமண்காடு !
பிரியும் மூலையிலோர் மயானம் !
முஸ்லீம் மயானம் !
அங்கிருந்து
நள்ளிரவுகளில்
நரிகளின் ஊளைகள் கேட்கையில்
நாம் படுக்கையில் முடங்கிக் கிடப்போம் !

முழுநிலாக் காலமென்றால்
நரிகளுக்குக் கொண்டாட்டம்தான் !
இரா அமைதி ஊடறுத்து வரும் ஊளையில்
இதயமொடுங்கிக் கிடப்போம் !

தொடர்ந்து சென்றால்
எண்ணக்கூடிய அளவில் சில வீடுகள் !
எழிலுடன் இலங்கிய வயற்புறம் !
எழிலாடை பின்னுமொரு நெசவு சாலை !
இவை தவிர,
நோக்கிய திசையெங்கும் விருட்சங்கள் !
முதிரை ! பாலை ! வீரை ! கருங்காலி !
மேலும் பல பல்வகை விருட்சங்கள் !
விருட்சங்களில் தாவித்திரியும்
வானரங்களை எப்போதும் காணலாம் !
என்றும் காணலாம் !
வானரங்களிலும் பிரிவுகள் இரண்டு:
வனப்புமிகு செங்குரங்கு !
வலிமை மிகு தாட்டான் குரங்கு !
துரத்தும் தாட்டான்களிலிருந்து
தப்புவதற்காக எத்தனை தடவைகள்
துவளாமலோடியிருப்போம் !

எத்தனை வகைப் புள்ளினங்கள் !
எத்தனை வகைப் புள்ளினங்கள் !
எங்கு நோக்கினும் புள்ளினங்கள் !
எத்தனை வகைப் புள்ளினங்கள் !
காடை, கௌதாரி , காட்டுக்கோழி தொடக்கம்
ஊருலாத்தி, உயரதில் பறக்கும் பருந்து,
ஆட்களைக் காட்டும் ஆட்காட்டி,
ஆலா,
அவற்றுடன் நெடுமிரட்டை வாற் குருவி,
அழகு மைனா, மாம்பழத்தி, குக்குறுபான்,
தேன் சிட்டு, சிட்டுக்குருவி. ஆகா !
எத்தனை வகைப் புள்ளினங்கள் !
எத்தனை வகைப் புள்ளினங்கள் !

வீதியை, பிரதான வீதியையடுத்திருந்த
வாவியை, பட்டாணிச்சுப் புளியங்குளத்தை

வான் பாயும் பொழுதுகளில் பார்ப்பதற்காக
விடிகாலையே எழுந்திருப்போம்!
வான் பாயும் நீர் மறித்து
வெங்கணாந்திப் பாம்புகளும், மானுடரும்
விரால் பிடிக்கும் காட்சிகள்
நனவிடை தோய்தலில் மிதக்கின்றன.
நினைவழியாக் காட்சிகள்!

நீந்தப் பழகியது அந்த வாவியில்தான்!
நீந்துகையில் மூழ்கி நினைவு திரும்பியதும்,
பின்
நீச்சலில் வலுமிகுந்து
நீரவங்களுடன் போட்டியிட்டு
நீந்தியதும் அந்த வாவியில்தான்!
இக்கரைக்கும், அக்கரைக்குமாய்
தாமரைக்கொடி நீக்கி,
தளராமல் நீந்தினோம்.

பல்லின மனிதர் வாழ்ந்த மண்
படர் நினைவும் பசுமையாய்ப்
படரும்.

அமைதியில் ஆழ்ந்திருந்தது
அக்காலம்!
அக்காடு! குருமண்காடு!
அழகான காடு அது!
அற்புதமான காடு!
ஆ! அந்தக் காடு இன்றில்லை!
ஆ! அந்தக் காடு இன்றில்லை!

ஆ! அந்தக் குருமண் காடு இன்றில்லை!
ஆ! அந்த ஒற்றையடிப்பாதை இன்றில்லை!
ஆ! அந்த வனப்பு இன்றில்லை!
ஆ! அந்த வளமும் இன்றில்லை!

காலம் மாற்றியது
மனிதரை மட்டுமல்ல
காட்டையும்தான். குருமண்
காட்டையும்தான்!

இன்று நான் நனவிடை தோய்கின்றேன்
இல்லாத என் குருமண்காட்டைப்பற்றி!
இன்று நான் நனவிடை தோய்கின்றேன்
இல்லாத என் காடு இன்றும்
இருந்திருந்தாலெப்படி என்று!
ஆம்! நான் நனவிடை தோய்கின்றேன்!
ஏனென்றால்
நனவிடை தோய மட்டுமே என்னால் முடியும்.
நனவிடை தோய்தல் ஒன்றே
நினைவுக்குக் கொண்டு வரும்.
நனவிடை தோய்தலன்றோ
நிசத்தில் சாத்தியமானதொன்று.
அதனால்,
நனவிடை தோய்கின்றேன்! என்
நினைவிலிருக்கும்
என் குருமண்காடு பற்றி.
என் குருமண்காடு பற்றி!

○

முயலின் கால்கள்

அவர் கூறினார் 'இன்று நானொரு முயல் பிடித்தேன்'.

'அதிலென்ன ஆச்சரிய'மென்றேன்'

'ஆச்சரியமுண்டு' என்றார். எனக்கோ ஆச்சரியம்.

"நான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்று கால்கள்' என்றார்.

'சில பிரசவங்களில் அப்படி நடப்பதுண்டு' என்றேன்.

'இல்லை இது நல்ல பிரசவமே' என்றார்.

'இருங்கள் காட்டுகின்றேன்' என்றார்.

சுட்டினுள்ளிருந்த முயலைக்

கைகளிலேந்தி வந்தார்.

நான்கு கால்களுடன் முயல்

நல்லநிலையில் இருந்தது.

'முயலுக்கு நான்கு கால்கள்' என்றேன்.

'நன்றாகப் பாருங்கள். முயலுக்குக் கால்கள்

நான்கு இல்லை. மூன்றுதான்' என்றார்.

மேலும் சொன்னார்.

'முயலுக்குக் கால்கள் மூன்றுதான்.

மேலதிகமானது காலல்ல' என்றார்.

'காலல்லவென்றால் வேறென்ன' என்றேன்.

'கையென்றார்'

'கையா!' என்று ஆச்சரியப்பட்டேன்.

'கையேதான். கரட் புடுங்கிச் சாப்பிடுவது அந்தக்

கையினால்தான்' என்று தீர்க்கமாகக் கூறினார்.

அவரது தீர்க்கமான நம்பிக்கை திகைக்க வைத்தது.

'முயலின் கை பற்றிக் கேட்டதில்லை நான்.

முடிவாகத்தான் கூறுகின்றீர்களா?' என்றேன்.

'முடிவாகத்தான் கூறுகின்றேன்.

முயலின் கையைக் காலாகக் கருதிவிட்டார்கள்.

அறிவியற் தவறு. வரலாற்றுத் தவறு.

அதைக் கையென்று நானே கண்டு பிடித்தேன்.

அதற்காக எனக்கு நோபல் விருது கிடைக்கவிருக்கிறது.'

நான் கூறினேன்

‘நண்பரே! உங்களுக்கு வாழ்த்துகள். ஆனால்
நான் கூறுவேன் முயலுக்கு நான்கு கால்கள்தாம்.

நான் நம்ப மாட்டேன்

நீங்கள் கூறுவதை’ என்றேன்.

‘முயலுக்கு மூன்று கால்கள் என்பதை நம்பாத
முட்டாளர் நீ’ என்றார்.

‘வார்த்தையை அளந்து பேசும்’ என்றேன்.

‘வார்த்தையை அளந்து பேசுவதில்லை’ என்றார்.

‘வாரி இறைப்பேன் வார்த்தைகளை’ என்றார்.

அத்துடன்

‘அளக்காமல்தான் அள்ளி வீசவேன்’ என்றார்.

‘அதில் நான் வல்லவன்’ என்றார்.

வழியில் வந்தவர் நின்றார். எங்கள் வாதத்தைக் கேட்டார்.

அவர் அவரிடம் கேட்டார் “ஐயா நீங்களே கூறுங்கள்.

முயலுக்கு எத்தனை கால்கள்.

மூன்றுதானே?”

நான் கேட்டேன் ‘நீங்களே கூறுங்கள்.

முயலுக்குக் கால்கள் நான்குதானே’

வந்தவர் கூறினார் ‘உங்கள்

வாதம் எனக்கு எரிச்சலைத் தருகிறது.

உண்மைதெரியாதவர்கள் நீங்கள்.

உண்மையில் முயலுக்குக் கால்கள்

மூன்று அல்ல. ஆனால் நான்கும் அல்ல’

‘முடிவாக என்னதான் கூறுகின்றீர்கள்’

என்றார் அவர்.

என்றேன் நான்.

வழியில் வந்தவர் கூறினார்:

‘முயலுக்குக் கால்கள் இரண்டு.

மற்ற இரண்டுமே கைகள்.

கால்கள் நடப்பதற்கு.

கைகள் உண்பதற்கு.

இதிலென்ன வாதம்!

இதுதான் என் முடிவு!’.

மகா புலவரும் மகா கவிஞரும்

மகாகவிஞர் அவர் என்று சஹுவர்.

சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து

சோகங்களை வடித்தெடுப்பதில்

அவர் வல்லவர்.

அவரது கவிதை வரிகளில்

அவர் வெளிப்படுத்தும் உணர்வுகள்

அவரது ஆழ்மனத்து உணர்வுகள்

அல்ல.

அவரது ஆழ்மனத்தை முடிநிற்கும்

அவரது வெளிமனத்தின் செருக்குகள் அவை.

சிந்தித்துப் பொருத்தமான சொற்களை

அவர் தேர்ந்தெடுப்பது

அவற்றின் வாசகரைக் கவர மட்டுமே.

அவை அவரின் இதயத்தின்

ஆழ் ஊற்றென்றால்

அவற்றுக்கு நான் அடிமை.

ஆனால் அவரிதயத்தில்

அவ்விதம் ஊற்றுக்கள் ஊறுவதில்லை.

ஆழ் உணர்வுகளை அவர் சொற்கள்

வெளிப்படுத்துவதில்லை.

அதனால் அவை கவிதைகள்

அல்ல.

ஆழ்மனத்தின், அக உணர்வின்

வெளிப்பாடு கவிதை.

புறமனத்தின் புத்தியின்

வெளிப்பாடு புலமை.

அவர் மகாகவிஞரல்லர். ஆனால்

மகா புலவர்.

கவிதைகளை இரசிக்க முடிந்த என்னால்

புலவர்களின் புத்திச் செருக்குகளை இரசிக்க

முடிந்ததில்லை; முடிவதில்லை.

முகமூடிகளின் உலகில்

இது முகமூடிகளின் உலகம்!
முகமூடிகளின் உலகில்
முகமொழித்து வாழ்தல் இலகுவானது.
உணர்வுகளை அடக்குதல் இலகுவானது.
வன்மம் உள்வைத்து புன்னகைப்பதொன்றும்
அவ்வளவு சிரமமானதொன்றல்ல
முகமூடிகளின் உலகில்.
அகத்தின் அழிவை
அடக்குதலும் இலகுவானதுதான்
முகமூடிகளின் உலகில்.
ஆக,
உள்ளொன்று வைத்துப்
புறமொன்று பேசித்திரிதல்
எளிதானதுதான்
முகமூடிகளின் உலகில்.
முகமூடிகள் கண்டு
எள்ளி நகையாடியவர்களைக் காலம்
முகமூடி அணிய வைத்துவிட்டதை
இன்று நான் முகமூடிகளின் உலகிலிருந்து
எண்ணிப்பார்க்கின்றேன்.
எனக்குள் சிரித்துக்கொள்கின்றேன்.
முகமூடிகளின் உலகில் எதுவும் நடக்கலாம்.
முகமூடிகளின் உலகில் நல்லதை மறைக்கலாம்.
முகமூடிகளின் உலகில் தீமை ஆட்சி செய்யலாம்
நன்மை என்னும் போர்வையின் கீழ்.

ஆனால்,

முகமூடிகளின் தீமைகள் முகமூடிகளின் நன்மைகள்
முன் மறைந்தோடி விடுகின்றன.

தீநூண்மியைத் தடுக்கும் முகமூடிகள்
சமூகச்செல்லரிப்பு தீநூண்மிகளையும்
தடுக்கட்டும். தடுப்பின்

முகமூடிகளே ! உங்களுக்குக் கோடி நன்றி!

முகமூடிகளே ! உங்களுக்குக் கோடி நன்றி!

முகமூடிகளே ! உங்களுக்குக் கோடி நன்றி!

முன் மறைந்தோடி விடுகின்றன.

தீநூண்மியைத் தடுக்கும் முகமூடிகள்
சமூகச்செல்லரிப்பு தீநூண்மிகளையும்
தடுக்கட்டும். தடுப்பின்

முகமூடிகளே ! உங்களுக்குக் கோடி நன்றி!

முகமூடிகளே ! உங்களுக்குக் கோடி நன்றி!

முகமூடிகளே ! உங்களுக்குக் கோடி நன்றி!

கொரோனா சூழ் இரவொன்றில் நகர்வலம்

மாநகர் துஞ்சும் நள்ளிரவில்
வெளியே வந்தேன்.

நுண்கிருமியின் தாக்கம்.

சுருண்டு கிடந்தது மாநகர்

உந்துருளியில் நகர்வலம்

வந்தாலென்ன? வந்தேன்.

வாகனவெள்ளம் பாயும் நதிகள்

வற்றாதவை வற்றிக்கிடந்தன.

கட்டடக்காட்டில் இருள்

கவிந்து கிடந்தது.

நிசப்தம் நிலவியது நகரெங்கும்.

இயற்கையைச் சுகித்துறங்குகிறதா

இந்த மாநகர்?

என் நகர்வலம் தொடர்கிறது.

தொலைவில் ஒண்டாரியொ வாவி

விரிந்து கிடந்தது.

வாவிக்கரையில் குழந்தையை

வாரிமுகர்ந்தபடி நரி அன்னை..

வீதியை ஊடறுத்து மான்கள் சில

விரைந்து மறைந்தன.

மானுடரின் மெளனத்தில்

மிருகங்களின் புத்துயிர்ப்பு

ஓசோன் துவாரம் சிறுத்ததாம்;

ஓடும் கங்கை நீர் தெளிந்ததாம்.

அத்தியாவசியச் செலவில் வாழ்வில்

அத்தியாவசியமற்ற செலவுகள்

அருகினவாம்.

நகர்வலம் முடிந்து மீள்கையில்
மென்துயரில் தோய்ந்ததென்
நெஞ்சம்.
தெளிவிழக்கப்போகின்ற நதிகளை,
உலகை எண்ணினேன்.

* கொரோனா ஊரடங்குச் சூழல் அனுபவங்களைப் பதிவு செய்யும் 103 தமிழ்க் கவிஞர்களின் கவிதைகளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு. முனைவர் கே.எஸ். சுப்பிரமணியன் அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு டிஸ்கவரி புக் பலஸ் வெளியீடாக *LOCKDOWN LYRICS* என்னும் பெயரில் வெளியாகியுள்ளது. அத்தொகுப்பில் இக்கவிதையின் மொழிபெயர்ப்பும் இடம் பெற்றுள்ளது.

கொரோனா ஊரடங்குச் சூழலால் 'டொரோண்டோ' வூட்-பைன் குளக்கரையருகில் மனிதர்களின் நடமாட்டம் குறைந்த நிலையைப் பயன்படுத்தி, நரியொன்று தனக்கொரு வளையமைத்துக் குட்டிகளையீன்று வாழத்தொடங்கியதை இம்நகரத்து மக்கள் வியப்புடனும், அன்புடனும் பார்த்தார்கள். மான்கள் நகரின் மையத்தில் நடமாடின. அதுவரை பதுங்கிக் கிடந்த மிருகங்களெல்லாம் நகரத்தின் மையத்துக்கே வரத்தொடங்கியிருந்தன. உலகின் பல பகுதிகளில் இவ்விதமான காட்சிகளைக் காண முடிந்தது. கொரோனா என்றால் எனக்கு அந்த நரிக்குடும்பமும் நினைவுக்கு வரும். அக்குடும்பம் ஓரடையாளம். இக்கவிதையிலும் அந்நரிக்குடும்பத்தைப் பதிவு செய்துள்ளேன்.

* குடிவரவாளர் இலக்கியத்துக்காக ஆஸ்திரியாவிலிருந்து வெளியாகும் இருமொழிச் சஞ்சிகையான 'Words & Worlds' சஞ்சிகையில் இந்த ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும், மூலக்கவிதையும் வெளியாகியுள்ளன.

மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை: பேர்ஸி பிஷ் ஷெல்லியின் காதல் தத்துவம் (Love's Philosophy)

ஊற்றுகள் ஆற்றுடன் கலந்துவிடும்.
ஆறுகளோ ஆழியில் கலந்துவிடும்.
சொர்க்கக் காற்று எப்போதும்
சேர்ந்தே கலந்து விடுமின் உணர்வுடனே.
இங்கு எவையும் தனித்தில்லை;
இறைவிதி வழியனைத்து மிங்கோர்
ஆன்மா ஆகியிணைந்தே கலந்துவிடும்.
அடியேனிலையே அவ்விதமுன்னுடன் ஏன்?

மலைகள் *உயர்சொர்க்கம் தழுவுதலைப் பார் !.
அலைகளும் தமக்குள் தழுவி நிற்கும்.
மலர் எதற்கும் மன்னிப்பில்லையம்
மலர் மலரை இகழ்ந்து விடின்.
கதிரொளியும் ககனம் தழுவி நிற்கும்.
மதிகிரணங்க ளாழியை முத்தமிடும்.
நீயெனை முத்தமிடவில்லை யென்றால்
நிகழுமின் செயலனைத்தின் அர்த்தமென்ன?

- * உயர் சொர்க்கம் என்னும் சொல்லைக் கவிஞர் வானுக்குப் பாவித்துள்ளார். வான் தழுவும் மலைகள். உயரத்திலுள்ள வானத்தைத்தழுவும் உயர்ந்த மலைகள். அதனை அவர் வானம் என்று பாவிக்காமல் உயர் சொர்க்கம் என்று பாவித்துள்ளார். அதற்குக் காரணம் அவர் இக்கவிதையை உணர்வு ரீதியில், ஆன்மீக ரீதியில் & உடல்ரீதியில் அணுகியிருக்கின்றார். அதனால்தான் நேரடியான தழுவுதல், உணர்வுகள் போன்ற சொற்களுடன், அவ்வப்போது சொர்க்கக்காற்று, உயர் சொர்க்கம், இறைவிதிவழி, ஆன்மா என ஆன்மீகச் சொற்களையும் கலந்திருக்கின்றார் என்றெண்ணுகின்றேன். அதனாலேயே உயர்சொர்க்கமென்ற சொல்லையே நானும் பாவிக்க விரும்புகின்றேன். காதல் தத்துவம் என்னும் இக்கவிதையில் கவிஞர் ஷெல்லி காதலை மூன்று தளங்களில் (உடல்ரீதியாக உணர்வுரீதியாக & ஆத்மார்த்தரீதியாக) அணுகியிருப்பதால் இதனை அணுகுவதற்கு ஆழமான அணுகுமுறை அவசியம்.

மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை: பைரனின் என் இனிய மேரி ஆனுக்கு

1.

சென்றுவருகிறேன் என் இனிய மேரி, நிரந்தரமாகவே.
அவளிடமிருந்து நான் விரைவாகவே விடைபெற வேண்டும்.
எம்மிருவரையும் *விதித்தேவதைகள் பிரித்தாலும்
அவளது உருவம் என் நெஞ்சில் குடியிருக்கும்.

2.

எரியுமென் நெஞ்சின் சுவாலையானது
காதலர்களின் இதயங்களில் ஒளிர்வதைப்போன்றதல்ல.
மேரி மீது நான் கொண்டுள்ள காதலானது
காமனேற்படுத்தும் காதல் உணர்வுகளைவிட
மிகவும் தூய்மையானது.

3.

உன் அமைதி சீர்குலைவதை நான் விரும்பமாட்டேன்.
உன் இன்பம் துன்புறுவதை நான் விரும்பமாட்டேன்.
என் காதல் வேட்கையினைத் தவறாக எடுக்க வேண்டாம்.
உன்னுடைய நட்பொன்றே நான் வேண்டுவது.

4.

என் நெஞ்சு கொண்டிருக்கும் நட்பினைப்
பத்தாயிரம் காதலர்கள் சூட உணரமாட்டார்கள்.
சூடான இரத்தம் என் நரம்புகளில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்
வரையில்
இந்த நட்பு எப்பொழுதும் என் இதயத்தில் குடிகொண்டிருக்கும்.

5.

என் மேரி தீயசக்திகளிலிருந்து தன்னைப்பாதுகாக்க
சொர்க்கத்தின் அரசர் பூவுலகை நோக்கட்டும்...
அவள் ஒருபோதும் துன்பத்தின் சீற்றத்தை உணராதிருக்கட்டும்.
அவளது இன்பம் எப்பொழுதுமே முடிவற்றதாகவிருக்கட்டும்.

6.

மீண்டுமொருமுறை என் இனிய பெண்ணே, சென்றுவருகிறேன்
விடைபெறுகிறேன் மீளும் வேதனையுடன்,
என்னுடைய மார்பிலிருக்கும் இதயத்தின் துடிப்பிருக்கும்வரை
எப்பொழுதும் உன்னை எண்ணிக்கொண்டேயிருப்பேன்.

* விதித்தேவதைகள் – *The Fates* என்பது கிரேக்கர்களின் புராணங்களின் அடிப்படையில் மானுடரின் விதியை நிர்ணயிக்கும் மூன்று நெசவுத் தெய்வங்களைக் குறிப்பது. ஆடைகளில் தோன்று ம் தேவதைகளிவை. குளோத்தோ (*Clotho*), லசெசிஸ் (*Lachesis*) & அட்ரொபொஸ் (*Atropos*) என்பவை அத்தேவதைகளின் பெயர்கள். மனிதர் ஒருவர் பிறக்கும்போது அவரது வாழ்வை நிர்ணயிக்கும் விதியானது இம்மூன்று தேவதைகள் நிர்ணயிக்கும் விதிகளின் மொத்த விளைவாகும்.

கவிஞர் பைரனின் (*Lord Byron*) பிரபல்யமான கவிதைகளிலொன்று 'எனது இனிய மேரி ஆனுக்கு' (*To My Dear Mary Anne*). அவரது பதினைந்தாவது வயதில் ஏற்பட்ட முதற் காதல் தோல்வியையடுத்து தன் இழந்த காதலி மேரி ஷாவேர்த்தை (*Mary Anne Chaworth*) நினைத்து எழுதிய கவிதை. எனக்குப் படைப்பொன்றின் மொழிபெயர்ப்பானது முடிந்தவரை வரிக்கு வரி இருக்க வேண்டும். அதுவே சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு என்பது என் கருத்து. ஏனென்றால் பொருளினை உள்வாங்கி அதனடிப்படையில் படைப்பொன்று மொழிபெயர்க்கப்படும்போது மூலத்திலிருந்து மொழிபெயர்ப்பானது பெரிதும் வேறுபட்டு விடுகின்றது. இக்கவிதை இயலுமானவரையில் வரிக்கு வரி மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

தாயே! தாயே! என்னிருப்பில் உன்னிருப்பறிந்தேன்

தாயே! என்னிருப்பில் உன்னிருப்பறிந்தேன்!
உன்னிருப்பாலிருப்பின் மறுப்புதனை
உணர்த்தியெங்கு சென்றாய்? தாயே!
எங்குச் சென்றாய்?
நினைவுக் கோளத்தினொரு
சித்தவிளையாட்டாய்
இருந்து நீ சென்றதெல்லாம்
அன்னையே! என்
எண்ணப் பறவைகளின் வெறும்
சிறகடிப்போ? இருந்தவிருப்பை
இதுவரை நான் இவ்விதம்
உணர்ந்தேனா? இருப்புணர்ந்து
புரிவதற்கு உன்னிருப்பேயொரு
காரணியாயமைந்த விந்தையென்னே!
உன்னிழல் தொடர்ந்து வரும்
குஞ்சுகளாய் வருமெமையரவணைத்தாய்.
காத்து நின்றாய்.
உணர்வெல்லாம் காற்றாக நீ போனதினால்
நனவாய்க் கனவாய் வந்து வந்து
மோதும் செயலென்னே!
என்றேனும் உனைப்பற்றி நீ எண்ணியதுண்டா?
நாம் நன்றாயிருந்தாலது போதுமென
உன்பணிசெய்து கிடந்தாயே?
தாயே! உனை நாமெங்கினிக் காண்போமோ?
இங்கு நீ இருந்ததெல்லாம்,
இங்கு நீ நடந்ததெல்லாம்,
இங்கு நாம் திரிந்ததெல்லாம்
இருந்ததொரு இருப்போ?
விரியும் வினாக்கள் விடைநாடிச்
சிறகடிக்கும் சிட்டுக்களாய்
சித்தவானினிலே.
விடை தெரியா விடைநாடும்
வினாக்கள் பல சுமந்து

ஒட்டகமாயிப் பாலையிலே
 காலையும் மாலையுமாய்
 பயணமின்னும் தொடருமோ?
 பயணத்தின் ஒளித்தெறிப்பெல்லாம்
 கானற் காட்சியாய் கடந்ததுவோ?
 பாலையும் கானலோ?
 இப்பயணமும் கானலோ?
 இங்கு இப் பயணமும்
 கானலோ?
 நெஞ்சிலுரமுட்டியெமை வளர்த்தாய் தாயே!
 அஞ்சிடாதுளம் தந்தெமை வார்த்தாய்.
 நீ இருந்ததெல்லாம் தாயே! வெறும் நிழலா?
 நீ இருந்ததெல்லாம் தாயே! வெறுங் கனவா?
 உன்னிருப்புமென்னிருப்பால் விளைந்ததொரு
 பொய்யானதொரு மெய்யோ? தாயே!
 பொய்யானதொரு மெய்யோ?
 உனது சொல்லும் செயலும்
 உணர்வும் பரிவும்
 பரவிக்கிடக்கும் வெளிக்குள்
 வெளியாய் பரவிக் கலந்தாய்.
 மீண்டுமொருமுறை
 'நான்' 'ஏன்' 'யார்' என
 ஆய்ந்திட வைத்துச் சென்றாய்?
 தாயே!
 ஆயினுன் உயிரின் உறவின்
 உதிரத் துளியாய் இன்னுமிங்கே
 இருக்குமென் இருப்பில் நான்
 உனைக் கண்டு தெளிவேன். அதனால்
 உனைப் புரிந்தேனிந்த
 உலகை அறிந்தேன். ஏன்
 எனையும் தெரிந்தேன். ஏன்
 இருப்பில் இருந்த
 உன்
 இருப்பின் பொருள் உணர்ந்தேன்.
 தாயே! பொருள் கண்டேன்.

* எழுத்தாளர் லதா ராமகிருஷ்ணன் சமகாலக் கவிதைக்காக வெளியிடும் வலைப்பதிவான 'INSIGHT' இல் இக்கவிதை அவரால் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியாகியுள்ளது.

ஞாயிறு போற்றுவோம்! ஞாயிறு போற்றுவோம்

மானுடர்தம் திருநாளிந்தப் பொங்கல் திருநாள்.

இரவியின் குழந்தைகள் நாம்.

இரவிதன் கதிர் இல்லையேல் நாமில்லை.

இவ்வுலகில்லை.

இரவியின் சிறப்பை உணர்ந்தன்றோ

இளங்கோ பாடினான் அன்று

‘ஞாயிறு போற்றுகும் ஞாயிறு போற்றுகும்’

இத்திருநாளில் நாம் இருப்பறிவோம்!

இருப்பின் அடியான கதிர் அறிவோம்.

கதிர் வழங்கும் கருணை அறிவோம்.

உலகுக்கு உணவு தரும் இரவி மற்றும்

உழவர்தம் உழைப்பறிவோம்; சிறப்பறிவோம்.

உழவருக்குதவும் எருதறிவோம். ஆதலினால்

ஞாயிறு போற்றுவோம்! ஞாயிறு போற்றுவோம்!

பல்லினம், பல்லுயிர் வாழும் பாரிது!

நல்லெண்ணம் நானிலத்தில் பரவட்டும்!

போர்க்குணமிழந்து பொங்கட்டும்

இன்பப்பேராறு! பொங்கட்டும்

அன்புப்பேரூற்று!

ஞாயிறு போற்றுவோம்! ஞாயிறு போற்றுவோம்!

ஞாலத்தில் நாம் வாழத் தாங்கும்

ஞாயிறு போற்றுவோம்! ஞாயிறு போற்றுவோம்!

‘காலவெளி’யிலெமைத் தாலாட்டும்

கதிரம்மா உன் கருணைக்கு நன்றி!

கார் தந்தாய்; ககன மழை தந்தாய்.

பாரில் வளம் பெருக இன்னும்

பல தந்தாய்!

பகல் தந்தாய் பகலம்மா!

நீ வாழி!

கதிர் தந்தாய்! கதிரால் கதிர் வளர்த்தாய்!

கதிரம்மா! நீ வாழி!

ஆதலினாலின்று நாம்

ஞாயிறு போற்றுவோம்! ஞாயிறு போற்றுவோம்!

ஞாயிறு போற்றுவோம்! ஞாயிறு போற்றுவோம்!

நள்யாமப்பொழுதொன்றில் ...

சொல்லவிந்து, ஊர் துஞ்சும்
நள்யாமப்பொழுதுகளில்
விசம்பு நீந்தி ஆங்கு
நீந்தி விளையாடிடும் விண்மீன்கள்தம்
வனப்பில் எனை மறக்கும்
தருணங்களில்,
இராப்பட்சிகள் குறிப்பாக
ஆந்தைகள் சிந்தனைச்சிறகடிக்கும்.
சுவிய அவைதம் பெருங்கண்
விரித்து
இரை தேடி இரவு முழுக்கப்
பறந்து திரியும்.
ஆந்தைகளுக்குப் போட்டியாக
அவ்வப்போது நத்துக்களும்
குரல் கொடுக்கும்.
மீன்களே! உங்கள் நீச்சலின் காரணத்தை
விளக்குவீரா?
ஆந்தைகளே! நத்துகளே! உங்கள்
இருப்பின் காரணத்தை எனக்கும்
சிறிது பகர்வீரா?
இரவுவான் வியக்கும் பண்பு
தந்தாய்! எந்தையே
இத்தருணத்தில் உனை நான்
என்
நினைவில் வைக்கிறேன்.

கனவுக் குதிரைகள் Dream Horses!

ஆங்கிலத்தில்: **அல் ஹண்டர்** (*Al Hunter*)
கனடியக் கவிஞர்
தமிழில்: **வ. ந. கிரிதரன்** !

1

நிலவு வெளிச்சத்திற்குக்

கீழாக

விண்ணில்

எனது கனவுக் குதிரைகள்

தெற்கு நோக்கி

ஓடும்.

தெற்கு: பயணம் இங்குதான்

முடியும், அத்துடன்

தெற்கு: பயணம் இங்குதான்

மீண்டும் தொடங்கும் –

ஆத்மாக்களின்

பயணத்தில்.

தெற்காகச் செல்லும்
அடிச்சுவட்டில்
செல்லுமிடம் தெரியாமல்
ஒருவேளை
மூடப்பட்ட நதிப்
பள்ளத்தாக்கு நோக்கி
அல்லது மறைந்திருக்கும்
மலைப்பாறைகளினுச்சியின்
மேலாகச் செல்லும்
கிளைவிட்டுச் செல்லும்
பாதைகளுமுண்டு.
குதிரைகள் அங்கு
போவது கிடையாது.

நான்கு நாட்களாக
இரவும் பகலுமாகப்
பயணித்து விட்டு
அதிகாலைப் பொழுதில்
உண்பதற்காகவும்,
ஓடைகள் கொண்டு வரும்
தெளிந்த , நீல நீரை
அருந்துவதற்காகவும்
அவை தங்கும்.

கனவுக் குதிரைகள்
முன்னர்
கடந்து சென்ற
இந்த வழியில்,
நினைவுகளின்
ஞாபகங்களின்
பழந்தீயில் அவை
இரவுகளினூடும்
அந்திக் கருக்களினூடும்
தம்மைச் சூடேற்றிக்
கொள்ளும்.

ஐந்தாவது நாட்
 காலையில் அவை
 கடக்கத் தேவையில்லாத
 ஆற்றங்கரையினை
 வந்தடையும்.
 மீண்டுமொரு வைகறையில்
 மீள்பிறப்பிற்காக
 ஏனைய கனவுக் குதிரைகள்
 கூடும்
 தெற்குக் கரையினை
 அடையும் வரையில்,
 நீரின் மேற்பரப்பினூடாக
 வைரங்களைப் போல்
 நர்த்தனமிட்டபடி
 அவற்றின் குளம்புகளே
 அவற்றினை இழுத்துச்
 செல்லும்.

ஓ! மகா
 ஞாபகசக்தி மிக்கவரே
 திரும்பி வாரும்.
 திரும்பி வாரும்
 எனது கனவுகளின்
 வளம் மிக்க
 நீல வயல்களிற்குள் . . .

பனித்துளிகள்
 ஓட்டிக்
 கொண்டிருக்கும்
 இனிய புதிய
 புற்களிருக்குமிடத்தில்,
 உதிக்கும்
 சூரியனை நோக்கி
 உனது குதிரையினைத்
 திருப்பியபடி, அதன்
 பிடரி மயிரினை
 ஒரு சேரப் பிடித்தபடி,
 கனவுகள்
 பயிரிடப்படாத
 வயலிற்குள்
 நோக்கியபடி
 நீண்ட, ஆழ்ந்த நட்புமிகு
 இதயத்துடன்
 நீ!
 அதனை
 நீர்
 அருந்தவிடு.
 அதனைச்
 சுவைக்க விடு.
 அதன் பின்
 அதன் மீது
 சவாரி
 செய்.

மூலம்: பிரிட்டிஸ் கொலம்பியாப் பல்கலைக் கழகத்தினால்
 வெளியிடப்படும் கனேடிய இலக்கியம்
 (Canadian Literature காலாண்டிதழ், மாரி 2000, இதழ் இலக்கம்: 167)

(Walt Bresette நினைவாக)

எனது விடுதி

டூக் ரெட்பேர்ட் (*Duke RedBird*)

கனடியக் கவிஞர்

தமிழில்: வ.ந.கிரிதரன்

எளிமையாயிருந்தது எனது பேர்ச் மரத்திலான விடுதி.
தூய்மையாயிருந்தது நான் அருந்திய தண்ணீர்.
வேகமாயிருந்தது என்னைச் சுமந்து சென்ற படகு.
நேராயிருந்தது என்னைக் காத்த அம்பு.
மூர்க்கமாயிருந்தது நான் உண்ட இறைச்சி.
இனிமையாயிருந்தது மேப்பிள்மரச் சக்கரை.
வலிமையாயிருந்தது என்னைத் தாங்கிய மூலிகை.
உயர்வாயிருந்தது எனது அன்னை பூமி.

ரேய்மன் சொஸ்டர் (*Raymond Souster*)

கோடைப் பல்லி

ரேய்மன் சொஸ்டர் (Raymond Souster)

கனடியக் கவிஞர்

தமிழில்: வ.ந.கிரிதரன்

வெம்மை

கிளைவிட்டுப் பரந்து கிடக்கும் நாக்கு.

இந்தக்

கோடைப் பல்லி

எம்முடலின்

ஒவ்வொரு அங்குலத்தையும்

ஏறக்குறைய காதலுடன்

நக்கும்.

பனி உறைந்த ஆற்றின் மீது நடத்தல்

ரேய்மன் சொஸ்டர் (Raymond Souster)

கனடியக் கவிஞர்

தமிழில்: வ. ந. கிரிதரன்

எனக்கும்

கண்ணிற்குப் புலப்படாத

இந்த தண்ணீரின் 'சளசள'ப்பிற்குமிடையில்

ஆறு அங்குல பனிக்கட்டி இடைவெளி.

நான் இன்னும்

மிகவும் அவதானத்துடன்

குற்றம் சாட்டும்

பயத்துடன் கூடிய

குதிகளுடன்

நடக்கின்றேன்.

ஆறு அங்குலத்திற்கும்

கீழ்

இந்த ஆறும்

என்னைப் போல்

தனது உறைந்துவிட்ட

பெருமைகளை

மீறாமாலிருப்பதில்

இரகசியமெதுவுமில்லை.

Margaret Avison

முதல்

மூலம்: மார்கரெட் அவிசன்
கனடியக் கவிஞர்
தமிழில்: வ.ந. கிரிதரன்

மிகவும் அதிகமான ஆனந்தம்
இந்த முப்பரிமாண,பரிதியற்ற
வட்டத்தை
கடந்தகாலமும்
பச்சாதாபமும்
அதனைச் சுற்றி
எல்லையாக
விரிந்திருக்காவிடின்
அதன் உயர்ச்சியான
உண்மையிலிருந்து
வெளியே
இழுத்து வந்துவிடும்.

கடவுளின்
கணக்கில்
நூறிற்கும் மேலும்
சதவீதமுண்டு.

அவருடைய
புதியபடைப்பு
முழுமையானது.
ஒன்றானது.
ஆரம்பம் மிக்கது.

அவளது தலைமயிர்

மூலம்: மெல் டாக் (Mel Dagg)

கனடியக் கவிஞர்

தமிழில்: வ.ந.கிரிதரன்

அவளது தலைமயிர்
இரு கரிய பின்னல்களாகப்
பின்னப் பட்டிருந்தது
இப்பொழுது.
அத்துடன்
ஒவ்வொரு நாளும்
ஒவ்வொரு வருடமும்
என்னுடைய
காதலைப் போல்
அவை வளர்ந்து கொண்டேயிருந்தன.
துதித்தலுடன் நான்
பின்னால் நடந்தபடி
நீண்ட கரிய பின்னல்கள்
நகரத்து வீதிகளைத்
தொட்டுவிடாமல்
தூக்கும் வரையில்.

ஆனால் கிராமத்திலோ
அவள்
அவற்றைச் சுயமாகவே
நிலத்தைக் கூட்டும்படி
தொங்க ஓட விட்டவளைப்போல்
இருக்கும்.

அவை எப்பொழுதுமே
தொடுவதற்காக
வளர்ந்திருந்தன.

கரும் பாத மொழி

மூலம்: மெல்டாக் (*Mel Dagg*)

கனடியக் கவிஞர்

தமிழில்: வ.ந.கிரிதரன்

எங்களது மொழி
மிருகங்களினதும்
மரங்களினதும்
உருவங்களில்
எழுதப் பட்டது.
அதனால் தான் உன்னால்
அதனைப் பேச முடியாது.
ஆனால் உனது காதுகளை
நிலத்தில் வைத்துக் கேட்பாயானால்
வெளிகளை எருமைகளின்
ஆத்மார்த்த உணர்வுகளை நீ
கேட்கலாம்.
அவற்றின் குளம்புகள்
இப்பொழுதும்
எங்களது புல்வெளிகளினூடாகச்
செல்கின்றன.

மேற்படி கவிதைகள் வில்லியம்/ஹிறிஸ்டின் மோவாட் (*William, Christine Mowat*) ஆகியோரால் பதிப்பிக்கப்பட்டு, மாக்மில்லன், கனடா பதிப்பகத்தினால் (*Macmillan of Canada*) வெளியிடப்பட்ட *Native People in Canadian Literature* என்னும் நூலிலிருந்து பெறப்பட்டவை.

வ.ந. கிரிதரனின் ஏனைய வெளியான நூல்கள்

1. மண்ணின் குரல் (சிறுநாவல், கவிதைகள் & கட்டுரைகள், 1987), மங்கை பதிப்பக வெளியீடு.
2. எழுக அதிமானுடா! (கவிதைத் தொகுப்பு), மங்கை பதிப்பக வெளியீடு, 1992
3. அமெரிக்கா (அமெரிக்கா சிறுநாவல் & சிறுகதைகள்), ஸ்நேகா/மங்கை பதிப்பக வெளியீடு, 1996
4. நல்லூர் ராஜதானி நகர அமைப்பு, ஸ்நேகா/மங்கை பதிப்பக வெளியீடு, 1996
5. மண்ணின் குரல் (நாவல்களின் தொகுப்பு) குமரன் பப்ளிஷர்ஸ், 1998
6. குடிவரவாளன் (நாவல்), ஓவியா பதிப்பகம், 2015
7. அமெரிக்கா (திருத்திய பதிப்பு) மகுடம் வெளியீடு, 2019
8. கட்டடக்கா(கூட்டு முயல்கள் (சிறுகதைத் தொகுப்பு) ஜீவநதி வெளியீடு, 2021
9. வ.ந.கிரிதரன் கட்டுரைகள், ஜீவநதி (இலங்கை) வெளியீடு, 2023
10. நவீன விக்கிரமதித்தன் (நாவல்) < ஓவியா பதிப்பகம், தமிழ்நாடு, 2023

அமேசன் & கிண்டிஸ் பதிப்பக மின்னூல்கள் (பதிவுகள்.காம் வெளியீடு)

1. நவீன கட்டடக்கலைச் சிந்தனைகள் (நவீனக் கட்டடக்கலை பற்றிய கட்டுரைகள்)
2. அண்டவெளி ஆய்வுக்கு அடிகோலும் தத்துவங்கள் (அறிவியற் கட்டுரைகள்)
3. கட்டடக்கா(கூட்டு முயல்கள் (புகலிட அனுபவச் சிறுகதைகள்)
4. நல்லூர் இராஜதானி நகர அமைப்பு (ஆய்வு; திருத்திய இரண்டாம் பதிப்பு)
5. குடிவரவாளன் (நாவல்)
6. அமெரிக்கா (நாவல், திருத்திய பதிப்பு)
7. America (A Short novel, English Translation by Latha Ramakrishnan)

பதிவுகள் இணைய இதழ்

வ.ந.கிரிதரன் ஆசிரியராகவிருந்து 2000ஆம் ஆண்டிலிருந்து வெளியிட்டும் வரும் இணைய இதழ் 'பதிவுகள்' அல்லது 'பதிவுகள்.காம்'). இதன் இணையத்தள முகவரிகள்:

<https://www.geotamil.com> <https://www.pathivukal.com>

வ.ந.கிரிதரனின் வலைப்பதிவுகள்

1. வ.ந.கிரிதரனின் பக்கம் - <https://vngiritharan230.blogspot.com>
2. Canadian Tammil Writer V.N.Giritharan's corner - <https://vngiritharan23.wordpress.com>

வ.ந. கிரிதாள்

கனடாவில் வாழ்ந்து வரும் வ.ந. கிரிதாள் இலங்கையைச் சேர்ந்த தமிழ் எழுத்தாளர். வணிகப் மனவெதிர்ப்பாணம் போன்ற இந்துக்கல்லூரி ஆகிய பாடசாலைகளில் கல்வி கற்ற இவர், பொட்டிடுவைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கட்டிடக்கலைப் பட்டதாரி, 'பொண்ணோ' சென்டனியல் கல்லூரியில் இலத்திரனியத் தொழிலியல் துறையில் பட்டம், தகவற் தொழில்நுட்பம், நீட்டபத்துறையில், பல்வேறு கல்வித் தலைமைகளைப் பெற்றவர். இலங்கையில் இருந்த காலத்தில் தன் எழுத்துக்கள் வழங்கிய ஆரம்பித்தவர். புகழ் பெற்றும் தொற்று எழுதி வருகிறார். பதிவுகள் என்னும் இதழை இதழினை 2000ஆம் ஆண்டு முதல் ஆசிரியராகவிருந்து நடத்தி வருகின்றார்.

இவரது படைப்புகள் இலங்கை, தமிழகம், புகழிடத் தமிழர்கள் வெளியிட்ட சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் ஆகியவற்றில் வெளியாகியுள்ளன. தமிழக ஆய்வகங்களில் இவரது புகழிடப் பணக்கற்றக்கலைப் பற்றிய ஆய்வுக் கூட்டுரைகள் சமீபயிக்கப்பட்டன. தமிழகப் பல்கலைக்கழகங்களில் இவரது படைப்புகளைப் பற்றி முனைவர், முதுகலைத் தத்துவம் ஆகிய கற்கை நெடுகளுக்காக மாணவர்கள் ஆய்வுகள் செய்கிறார்கள்.

'பொருதுப்பறவைகள்' என்னும் சிறுகதை சிங்கப்பூர் கல்வி அமைச்சினால் தமிழ் மாணவர்களுக்கான பாடத்திட்டமொன்றில் உள்ளடக்கப்பட்டன. எழுத்து குறிப்பிடத்தக்கது. 'அமெரிக்கா' அமெரிக்கன் கல்லூரியின் (தமிழ்நாடு) பாடத்திட்டத்திலுள்ளது. 'ஆனந்த வீடு'யின் பண விழா பொட்டிடு, எழுத்தாளர் சிறுநா அழகட்டனை, ஆதி பப்ளிக்ஸ் இணைந்து நடத்திய உலக அளவிலான அறிவியற் சிறுகதைப் போட்டிகளில் இவரது சிறுகதைகள் பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளன. கனடாத் தமிழ் இலக்கியத் தொட்டத்தின் இலக்கியச் சாதனைக்கான இயல் விருது (2022) பெற்றவர்.

இதுவரை எட்டு நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன. மண்ணின் குரல் (நாவல், கவிதை, கட்டுரைத் தொகுப்பு), எழுக அழி மாறுடா! (கவிதைத் தொகுப்பு), அமெரிக்கா (நாவல், சிறுகதைகளின் தொகுப்பு), நல்லூர் ஈழநாள் நகர அமைப்பு (ஆய்வு) மண்ணின் குரல் (நாவல்களின் தொகுப்பு), குடிவரவாளன் (நாவல்), அமெரிக்கா (நாவல், திருத்திய இணைடாவது பதிப்பு), கட்டிடக்கலை (கட்டு முயல்) (சிறுகதைத் தொகுப்பு) ஆகிய நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன. நல்லூர் ஈழநாள் நகர அமைப்பு ஆய்வு நூலையும் இவரது சிறுகதைகள் நூலையும் சிங்கள மொழிக்கு எழுத்தாளர் ஜி.ஜி. சரத் ஆனந்த மொழியெழுத்தாக்கியார். அமெசன் கிண்டில் தளத்தில் இவரது படைப்புகள் பல மின்னூல்களாகக் கிடைக்கின்றன.

கணையாழி (1995 - 2000) தொகுப்பு, குரலும் சஞ்சிகையின் 'நாழத்தப் புலம்பெயர் இலக்கியத் தொகுப்பு', 'பனியும் பணையம்' தொகுப்பு, அமைர் வெங்கட் சாமிநாதன் பற்றிய வாதங்களும் விவாதங்களும் தொகுப்பு, 'வடக்கு வாசல்' சஞ்சிகையின் இலக்கிய மலர், ஆதி பப்ளிக்ஸ் வெளியிட்ட ஆண்டு 'தமிழ்க்கொடி', மலர் ஆகியவற்றில் இவரது படைப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

பதிவுகள்.காம்

அ.க.ட. ஸ்ரீமதியம் வடிவமைப்பு
சிறீதீர்